Milliyet

ÇOCUK

19 Ocak 1981 ● Sayı: 4 ● 25 Lira

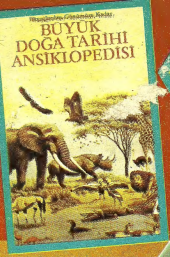

TÜRK TİCARET BANKASI ve MİLLİYET işbirliği ile hazırlanan
BÜYÜK DOĞA TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ
ekİ ile

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN
BAŞARI ANAHTARI

TEST EKİ

ATLANTİK'İ TEK BAŞINA AŞAN ADAM

ARMAĞAN YAĞMURU
KATILMA KUPONLARI
34. SAYFADA

"O gün, bakkaldan Ülker Çokoprens almıştım. Ülker Çokoprens, iki kocaman bisküvisi ve ortada çikolatalı kremasıyla her zamanki gibi nefisti!

Kurnaz tilki sokuldu. Ağzını şapırdatarak, Nasıl, güzel mi? diye sordu. Güya beni konuşturacak, Ülker Çokoprens'i kapacak. Yutar mıyım! Çokoprens'imi sıkı sıkı tuttum, Tabii dedim. Oh olsun kerataya.

Siz de, Ülker Çokoprens aldığınızda, kurnazlara dikkat edin."

ÜLKER ÇOKOPRENS

Sizlere «Nutuk-Söylev»i verecegiz!..

OCAK ayının ilk haftası ile birlikte genç Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'*ün doğumuyla ilgili 100. kutlama yılı da başladı. Derginiz, bu kutlamalara bütün olanaklarıyla katılacak. Öğretmen ve eğitim uzmanlarından oluşan bir kurul, büyük devrimci* Atatürk'*ün* "Nutuk-Söylev"*ini, sizler için, günümüz Türkçesine aktarıyor. Yakın bir gelecekte ve değişik bir biçimde sizlere sunacağımız* "Nutuk-Söylev"*i bütünüyle okuduğumuzda, Türkiye'mizin ne tür evrelerden geçerek bugünlere geldiğini; yanı sıra, Atatürk'ün ne denli ulu bir önder, bir kurtarıcı ve bir devlet kurucusu olduğunu çok daha iyi anlayacağınıza inanıyoruz.*

GEÇEN sayımızı, sizlerden gördüğümüz olağanüstü ilgiyi karşılamak amacıyla (bu sayımızı da, kuşkusuz) tam 125.000 sayı bastık. Bununla da isteklerinizin bütününe karşılık verdiğimizi sanmıyoruz. Ne var ki, basım olanaklarımız bu kadar. Dergimizi bulamayıp bize gönül kırgınlıklarını bildiren okurlarımızın bizi bağışlamalarını diliyoruz.

ALDIĞIMIZ mektuplardan 11 dünya yazarının ortaklaşa yazdıkları "Sarman... Sarman!" *romanımızı çok beğendiğiniz anlaşılıyor. Romanın yazılışı hikâyesi de ilginç. Her yazar, olayı bir yere dek getiriyor; sonra başka bir ülkenin yazarına aktarıyor, o sürdürüyor, bıraktığı yerden de yine başka bir ülkenin yazarı sürdürüyor romanı.* "Sarman... Sarman!" *şimdiye kadar tam 17 dünya diline çevrildi ve o ülkelerin çocuklarınca çok beğenildi.*

İLK Çağlardan Günümüze Kadar BÜYÜK DOĞA TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ" ekimizin cilt kapaklarını dergimizin birinci sayısı ile birlikte satışa sunmuştuk. Çeşitli nedenlerle elde edemeyen okurlarımız, "Milliyet Gazetesi, Satış Servisi/Cağaloğlu-İstanbul" *adına 135 liralık posta puyu yollarlarsa cilt kapakları (iç yan kâğıtları da birlikte) adreslerine gönderilecek.*

Esenlik dileklerimizle,
TARIK DURSUN K.

İÇİNDEKİLER

"Sarman..Sarman!" 8
..ve Tek Başına Atlantiği Aştı 14
"Orhan Boran ve Rekorlar" 16
Mırnav: Sinan Gürdağcık 19
Sağlık-TV-Satranç-Pul-Sinema-Vb. 20
Kırk Ambar 24
Bilmece-Bulmaca-Gülmece 26
Cimcime 28
Çevre Gazetesi 30
Okurdan Okura 32
Nasıl Çalışır? 34

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN 22

YALVAÇ URAL 22

PEMBE PANTER 10

HALİT KIVANÇ 30

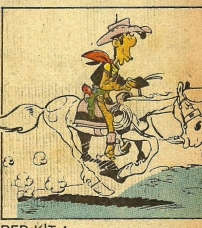

RED KİT 4

Milliyet ÇOCUK
Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR
Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.
Sorumlu Yazılişleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: MİLLİYET GAZETESİ/Nuruosmaniye Cad. No: 65 Cağaloğlu/İstanbul. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 Tl. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı aylık: 875 Tl.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi, düzenleme ve baskı: Milliyet Tesisleri. Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta: 30 Tl.
Yıl: 9 Sayı: 4 Cilt: 1 19 OCAK 1981

RED KİT / DALTONLARIN DEFİNESİ

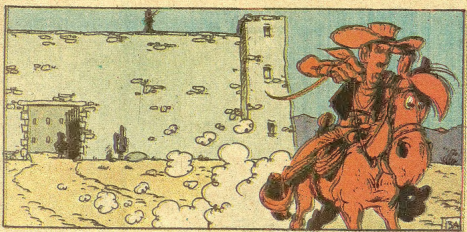

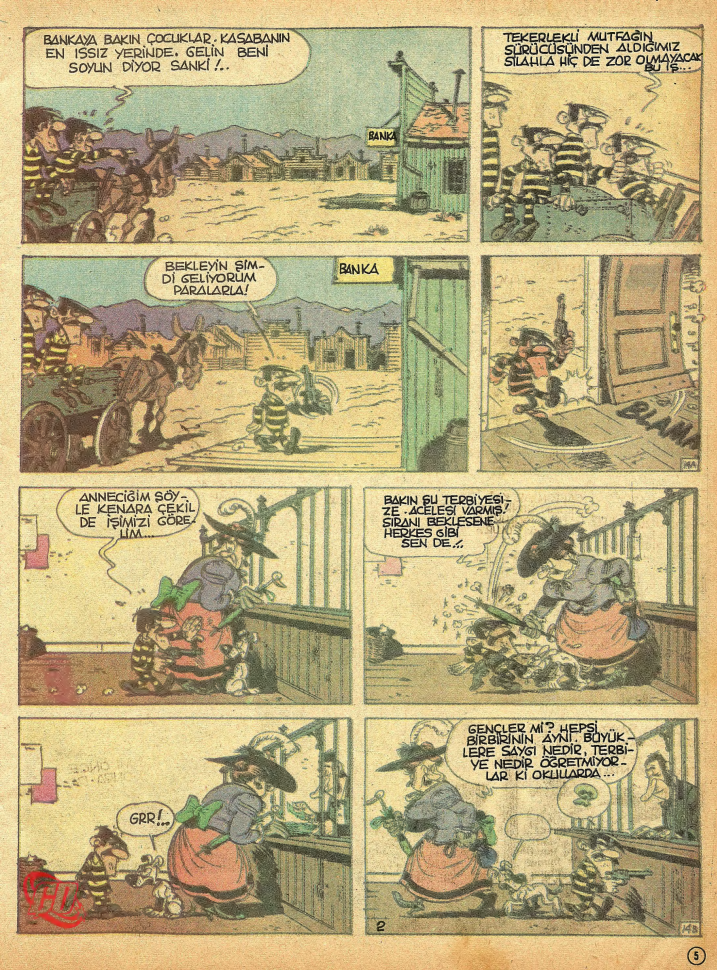
BANKAYA BAKIN ÇOCUKLAR. KASABANIN EN ISSIZ YERİNDE. GELİN BENİ SOYUN DİYOR SANKİ!..
BANKA
TEKERLEKLİ MUTFAĞIN SÜRÜCÜSÜNDEN ALDIĞIMIZ SİLAHLA HİÇ DE ZOR OLMAYACAK BU İŞ...
BEKLEYİN ŞİMDİ GELİYORUM PARALARLA!
BANKA
PLAMM
ANNECİĞİM SÖYLE KENARA ÇEKİL DE İŞİMİZİ GÖRELİM...
BAKIN BU TERBİYESİZE. ACELESİ VARMIŞ! SIRANI BEKLESENE HERKES GİBİ SEN DE...
GRR!...
GENÇLER Mİ? HEPSİ BİRBİRİNİN AYNI. BÜYÜKLERE SAYGI NEDİR, TERBİYE NEDİR ÖĞRETMİYORLAR Kİ OKULLARDA...
2

BU BİR SOYGUNDUR. KASADA NE VARSA UÇLAN BAKALIM!
BAŞÜSTÜNE ASLANIM...
HEPSİ BU KADAR. İSTERSENİZ BİR TORBAYA DOLDURAYIM.
TABİİ! HEMEN!
SİNİR HERİF! SİNİR HERİF!
BUNLAR DA SİZİN! ALMAYI UNUTTUNUZ!
BANKA
NE SİNİR HERİF YAHU! NE SİNİR HERİF!..
PARALARI TRİNK DİYE SÖKÜLEN VEZNEDARLARA ÇOK GICIK OLUYORUM. İŞİN ZEVKİ KALMIYOR!
CO AKLIMA BİR ŞEY GELDİ. MADEM PARAMIZ VAR, ALIŞVERİŞİ PARAYLA YAPSAK. NE DERSİN?
DOĞRU BE CO! KIRK YILDA BİR NAMUSLA ÇALINMIŞ PARA HARCAMANIN ZEVKİNİ TADALIM. EVET DE N'OLURSUN!
MADEM İSTİYORSUNUZ... ÖYLE OLSUN. AMA SADECE BU DEFALIK. YOKSA FARKINA VARMADAN...
NAMUSLU VATANDAŞLAR OLUVERİRİZ BİZ DE!..
BEYBABA MERHABA! ELDE KALMIŞ MALLARINI KALDIRMAYA GELDİK...
ALIN KASAYI SİZİN OLSUN. CANIMA KIYMAYIN N'OLUR...

AMMA HEYECANLI ADAMSIN YAHU. PARAMIZ DA VAR, PULUMUZ DA. NE ALIRSAK PARA SINI ÖDEYECEĞIZ...
BEN DE SIZI BÖYLE GÖRÜNCE...
NE SANDIN YANI? ÇIZGILI GIYSI GIYMEYI YASAKLAYAN BIR YASA MI ÇIKTI YOKSA ÖYLEYSE SÖYLE BIZ DE BILELIM.
YO YO!.. ÖYLE DEMEK ISTEMEDIM!
SIMDIII... KEMERLERI VE MERMILERIYLE SEKIZ TABANCA... BIRER GÖMEKLE PANTALON... BIR KUTU DA FASULYE KONSERVESI. HEPSI 99 DOLAR EDIYOR...
AL ÖYLEYSE OTUZ IKI TANE KAĞIT PARA SANA...
BIR DAKKA!
BAR
GALIBA BIR HEDIYE VERECEK. BEN BIR KUTU KONSERVE DAHA ISTERIM.
BU PARALARIN HEPSI SAHTE..
SAHTE MI? BU PARANIN ÜZERINDE 3 DOLAR YAZIYOR
BENIMKINDE DE "DEVLET KALPAZANLARI ÖDÜLLENDIRMELIDIR" YAZIYOR"!
BUNUN DA IMZASI "MERKEZ BANKASI GENEL MÜDÜRÜ, KILKUYRUK"!
NAMUSSUZ KALPAZAN! NAMUSSUZ! NAMUSSUZ! NAMUSSUZ!
4
(SÜRECEK)

4

BU GELEN DE KİM?

SERGEI BARUZDİN
(Sovyetler Birliği)

Ah David, üylesine sevinçliyim ki..." David'in annesiydi gelen. İçeri girer girmez, manzara resminin asılı bulunduğu yerdeki beyaz boşluğu da farkedivermişti. "Tablonu, satın aldılar demek! Çabuk anlat! Kim aldı? Ne dedi? Kaç para ödedi? Ünlü bir eleştirmen, o tablom hakkında ne demişti, biliyor musun? Üylesine biçimsiz bir zamanda gelmişti ki, sormayın. Zaten tüm annelerin huyu değil midir bu? Oyunun en heyecanlı noktasında, seslerini duyabilirsiniz: "Haydi bakalım, yemeğin sofrada! Oyuna son ver, derhal ellerini yıka!"

David atlattıkları onca tehlikeden sonra o kadar şaşkın ve yorgundu ki, nasıl karşılık vermesi gerektiğini bir türlü bulamıyordu. Derken, annesi, oğlunun yalnız olmadığını farketti. Peki ama, bu yabancılar evlerinde ne arıyordu? Beyaz elbiseli hanım, mavi ipekli kız ve kareli kasketli adam!.... Hepsi de tanıdık geliyordu gerçi ya, nerede karşılaştıklarını bir türlü çıkartamıyordu.

"Ah, fıtır dilerim! Sizleri görmemiştim," diye kekeledi. Diğerleri ise ondan da şaşkın bir durumdaydılar. Bayan ressamın bu kadar çabuk dönebileceğini düşünmemişlerdi.

Anne, yeniden David'e döndü: "Ne diyordum... Ha, evet. O eleştirmen demişti ki... Aman canım, hem neyse. Şimdi konuklarımızı ağırlayalım. Ben bir buzdolabına bakayım."

Doktor can havliyle atıldı: "Hiç rahatsız olmayın. David, biraz önce hepimizi ağırladı. Özellikle sucuklar bir harikaydı..."

"Bari hardal ve lahana turşusu da çıkardın mı, David?"

Bu kez doktor devreye girdi: "Tabii, efendim, tabii. Lahana turşusu da enfesti. Öyle değil mi arkadaşlar?"

Başlarını sallayarak onayladılar. Hiçbirinden ses çıkmıyordu.

"Bu telâş arasında az kalsın unutuyordum," dedi anne. "Dondurma getirdim. Pek iştahınız yoksa, buzdolabına kaldırayım."

Soğukkanlılığını her zaman koruyan dedektif, piposunu ağzından çekerek, anında işe karıştı: "Hiç olur mu sevgili bayan? Dondurmayı her türlü yemekten sonra almak, şu sıralarda çok moda oldu. Ünlü bir tıp uzmanı, bu konuda ilginç bir tez kaleme aldı. Değil mi, sayın doktor?"

"Elbette, elbette!" diye onayladı doktor. "Tıbbın son buluşlarını uygulamak gerek." Bir yandan da, kafasının bir köşesinde şöyle geçiriyordu: Hiç değilse bir porsiyon dondurma ile nefsinizi körletelim.

"Nasıl isterseniz." Her zamanki gibi sakeci olan anne, dondurmayı beş parçaya böldü, kendine almadı.

"Bağışlayın, fakat ben yine gitmek zorundayım. Ressamlar Kulübü'ndeki bir şölene katılmam gerekiyor. Bir kez ünlü bir eleştirmen ne demişti, biliyor musunuz? Neyse, bunu da bir başka gün anlatırım. Bir an önce yola koyulmayım şimdi..."

Sözlerini tamamlarken, çoktan kapıya varmıştı bile. Derken, hiç beklenmedik bir biçimde geriye döndü ve sordu:

"Söylesene oğlum, o tabloyu kim satın aldı? Bana hâlâ hiç bir şey anlatmadın."

Peki, şimdi ne olacaktı, dersiniz... David, sarmak kedilerin tabloyu afiyetle yiyip bitirdiklerini nasıl anlatacaktı? Fakat şansı bir kez daha yardımcı oldu ve annesi bir an önce gitmesi gerektiğini hatırladı.

"En iyisi, sen bana bunu yarın anlatırsın. Konuklarımızı iyi ağırla. Hoşça kal canım!.. Öptüm. Sakın tanımadığın kimseleri eve alma eml!..."

Ve en sonunda çıkıp gitti. Odadakiler ne zamandır tuttukları soluklarını koyuverdiler. Buzdolabını açmasına ve donmuş sarmen kedileri bulmasına kalmıştı hani.

DAVID, her bakımdan akıllı bir çocuktu. Ne var ki, bir tek saplantısı vardı: dondurma! Kendi payına düşen dondurmayı çoktan bitirmişti. Tabii, doktor da öyle. Dondurma pek diş dokunur bir yiyecek değildi ya, hiç yoktan da iyiydi. Dedektif, Bayan Klara ve Mavi Elbiseli Kız ise, dondurmalarına dokunmamışlardı bile.

"Dondurmaları ne yapacağız?" diye sordu David.

"Ne önemi var?" dedi Doktor. "Şu anda düşünecek daha ciddi konular düşünülmeli..."

Hep birlikte tavanarasının bir köşesine geçkilerek konuşmaya başladılar. Bundan sonra ne yapılması gerektiğini tartışıp duruyorlardı. Henüz ne küçük İnge'yi, ne de Sihirbaz Hokuspokus'u bulamamışlardı. Mavi elbiseli kız da, David gibi, kafasını dondurmaya takmıştı.

"Dondurmaları buzdolabına koysak," diye önerdi.

"Annem de öyle yapar," dedi David "Fakat dolabın içinde kediler var."

"Çabuk davranırsak, başarırız." Kız dondurma tabaklarından birini kaptı ve öne düştü. David de diğer iki tabağı yakalayıp mutfağa yöneldi. Dolabı bir milim kadar aralıdılar. Kediler donmuş, adeta buzdan biblolar gibi, sucuk tabağının çevresinde öylece yatıyorlardı. Dondurmaları hemen buzluğun içine tıktılar ve kapıyı kapadılar.

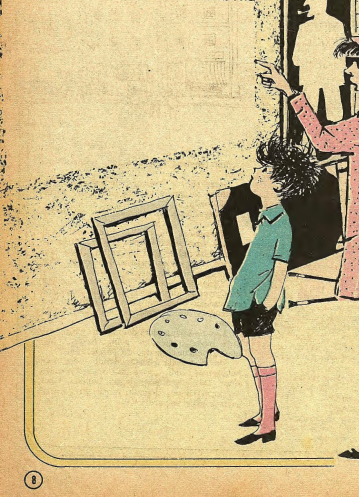

"Yaşasın!" diye haykırdı David, "Damlardan sarkan bu salkımlarına dönüşler. Sarmanın salkımlar I Buz dolabını icat edenin heykelini dikmeli."

Masallarda, olağan yaşamda rastlanılması olağan dışı şeylerle karşılaşabilir insan. Söz gelimi; uzun bir saatin, hatta koskoca bir günün bir anda geçivermesi şaşırtıcı değildir. Ve işte biz de bu olağanüstü fırsattan yararlanıyoruz ve tez elden ertesi sabaha atlayıveriyoruz.

*

GÜNLERDEN Pazardı. Şişman doktor, geceyi kendi evinde geçirmiş ve dilediğince bir yemek yemişti. Dedektif, Bayan Klara ve Mavili kız, çerçevelerinde sabahlamışlardı. Oldukça geç bir saatte uyanan David, onları yerlerinde bulamadı. Hiç bir haber bırakmadan gitmişlerdi.

Ressamlar Kulübü'ndeki yemekten geç vakit dönen anne de, yine evden ayrılmış, kahvaltı masasının üzerine bir pusula bırakmıştı:

"Yeni Galeri'de çok önemli bir randevum var. Öğlene doğru dönerim. Öptüm! Annen."

David, annesinin kahvaltılık olarak bıraktıklarını yedikten sonra, arkadaşı Karli ile oynamak için aşağı indi.

Karli, tostoparlak bir çocuktu. Doymak bilmez bir iştahı vardı onun da. Sanki şişman doktorun bir küçük kopyası gibiydi. O gülseli pazar günü de, oyunu yarıda kesmek David'e dert yandı:

"Heey, David! Biri çıksa da, bana güzel bir dondurma ısmarlasa."

David'in verdiği karşılığı duyunca kulaklarına inanamadı.

"Olabilir Karli. Buzdolabında üç porsiyon dondurma var. Daha sonra yukarı çıkıp bölüşürüz."

"Hafife alıyorsun sen de sonra?" diye yakındı Karli. "Şimdi daha lezzetli olur. Hem ne demişler: Bugünün işini yarına bırakma."

"Sen de yarın demedim ki! Şu oyunumuzu bir tamamlayalım da..."

Karli direniyordu: "Bana kalırsa, bir dakika bile yitirmeyelim. Doğrusu David de hükmüştü bu oyundan. "Bana göre hava hoş," diye mırıldandı.

İki arkadaş tavanarasına tırmandılar.

David'in annesinin komşusu bir hanımı da, bir süre önce yeni bir elektrikli mutfak makinası almıştı. Çamaşır yıkıyor, sebze ayıklıyor, yemek pişiriyor, bulaşık yıkıyor, kuruluyor, hamur açıyor, tencere dibi oyuyor, ceviz kırıyor, havuç rendeliyor, çorap yamıyor, mobilya parlatıyordu. Bunların yanı sıra, daha otuzyedi çeşit iş görüyordu. Ne var ki, doğru dürüst bir montaj gerekliydi bu görkemli gereç için.

*

Oysa kentteki tüm elektrikçilerin bir işi vardı. Komşu hanım koca bir gün boyunca koşturmuş, en sonunda zorlukla bir elektrikçi bulmuştu.

"Hafta içinde bir saniyeyi bile boş değil. Ancak pazar günü gelebilirim" demişti elektrikçi.

Rastlantı bu ya, David ve Karli aşağıda oyunlarken, yan evin üçüncü katındaki mutfakta, elektrikçi iş başındaydı. Ve öylesine başarılıydı ki, daha beşinci dakika dolmadan elektrikler kısa devre yapmış ve tüm araç ve gereçler çalışmaz olmuştu. Tabi, David'lerin buzdolabı da bu felâketten yuka kalamamıştı.

Elektrikçiyi onarsana, herşeyi olduğu gibi bırakıp, bir parça moral toplayabilmek için en yakındaki meyhanenin yolunu tutmuştu bile. Üstelik kadehler birbirini izliyor, bu arada da yalnızca üç porsiyon dondurma değil, sarman kediler de eriyor ve birer birer canlanıyorlardı.

David ve Karli kapıdan girer girmez, korkuncu kedi feryatları ile karşılaştılar.

"Birisi miyavlıyor," diye haykırdı Karli. "Kedi mi aldınız evinize? Neden bana hiç söz etmedin? Yoksa sürpriz mi yapmak istiyordun?"

Yüksek perdeden miyavlamaları duyunca, David'de şafak atmıştı. İşi gevezeliğe vurarak, sıyrılma yolunu seçti. Kedilerin deliye döndüğünü anlıyor, elinden geldiğince Karli'yi buzdolabından uzak tutmaya çalışıyordu.

"Burada hep kediler var. Hiç durmadan da miyavlıyorlar. Damlarda, tavanarasında, her yerde. Sizin tavanarasında yuva yapıp hiç durmadan miyavlayan kediler gibi..."

Karli, bir yandan da dondurmaları düşleyerek, buzdolabına doğru yürüyor, aynı yerden gelen gürültülerin kaynağını da merak ediyordu. David'in engellemesine fırsat kalmadan dolabın kapısını açtı ve bir anda bir sürü

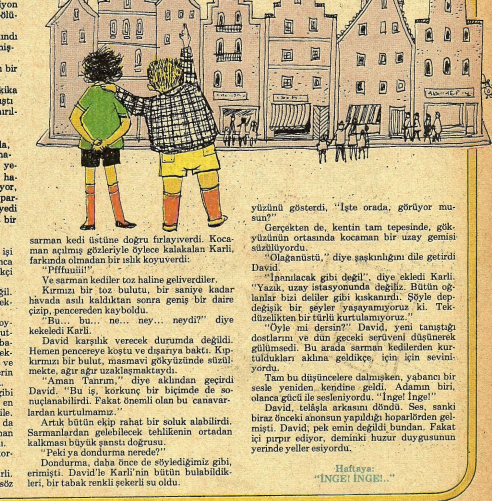

sarman kedi üstüne doğru fırlayıverdi. Kocaman açılmış gözleriyle öylece kalakalan Karli, farkında olmadan bir ıslık koyuverdi:

"Pffffuuiii!"

Ve sarman kediler toz haline geliverdiler.

Kırmızı bir toz bulutu, bir saniye kadar havada asılı kaldıktan sonra geniş bir daire çizip, pencereden kayboldu.

"Bu... bu... ne... ney... neydi?" diye kekeledi Karli.

David karşılık verecek durumda değildi. Hemen pencereye koştu ve dışarıya baktı. Kıpkırmızı bir bulut, masmavi gökyüzünde süzülmekte, ağır ağır uzaklaşmaktaydı.

"Aman Tanrım," diye aklından geçirdi David. "Bu iş, korkunç bir biçimde de sonuçlanabilirdi. Fakat önemli olan bu canavarlardan kurtulmamız."

Artık bütün ekip rahat bir soluk alabilirdi. Sarmanlardan gelebilecek tehlikenin ortadan kalkması büyük şanstı doğrusu.

"Peki ya dondurma nerede?"

Dondurma, daha önce de söylediğimiz gibi, erimişti. David'le Karli'nin bütün bulabildikleri, bir tabak renkli şekerli su oldu.

"Hiç de fena değilmiş hani." Karli, umursamazlıkla bir parmağını renkli suya daldırmış, zevkle emip duruyordu. "Hey, söylesene bana. Sizin buzdolabına ne oldu? Biraz önce bir patlama mı oldu ha, ne dersin?"

"Patlama mı? Düş gördün herhalde. Evet, evet! Mutlaka düş görmüş olmalısın."

"Herhalde düş görmüş olmalıyım!" Karli, keyifle tabağı temizlemeye devam etti.

Erimiş dondurmalar sona erince, iki arkadaş yeniden oyuna döndüler. O sırada, oynamakta oldukları yerin yakınlarındaki kent meydanında bulunan hoparlörden özel bir haber yayınlandığını duydular.

"Dikkat! Dikkat! Şimdi aldığımız bir haberi bildiriyoruz. Birkaç dakika önce, içinde 125 astronot bulunan dev uzay gemisi, uzay istasyonundan başarılı bir şekilde havalanmıştır. Duyuruyoruz. Dikkat! Dikkat! Haberi yeniliyoruz."

"Hey, bak!" diye haykırdı Karli ve gök-

yüzünü gösterdi, "İşte orada, görüyor musun?"

Gerçekten de, kentin tam tepesinde, gökyüzünün ortasında kocaman bir uzay gemisi süzülüyordu.

"Olağanüstü," diye şaşkınlığını dile getirdi David.

"İnanılacak gibi değil", diye ekledi Karli. "Yazık, uzay istasyonunda değiliz. Bütün oğlanlar bizi deliler gibi kıskanırdı. Şöyle değilse bile şeyler yaşayamıyoruz ki. Tekdüzelikten bir türlü kurtulamıyoruz."

"Öyle mi dersin?" David, yeni tanıştığı dostlarını ve dün geceki serüvenî düşünerek gülümsedi. Bu arada sarman kedilerden kurtuldukları aklına geldikçe, için için sevinıyordu.

Tam bu düşüncelere dalmışken, yabancı bir sesle yeniden kendine geldi. Adamın biri, olanca gücü ile sesleniyordu. "İnge! İnge!"

David, telâşla arkasını döndü. Ses, sanki biraz önceki anonsun yapıldığı hoparlörden gelmişti. David, pek emin değildi bundan. Fakat içi purpir ediyor, deminki huzur duygusunun yerinde yeller esiyordu.

Haftaya:
"İNGE! İNGE!..."

PEMBE PANTER

SİVRİ TEPE FATİHİ

SANA DAHA KİMSE TIRMANAMADI SİVRİ TEPE!

FAKAT BEN, SENİ DİZE GETİRECEĞİM!

HEY! BU NEZLELİ SES KONSANTRASYONUMU BOZUYOR. AMA BENİM DE KESİN SESSİZLİĞE GEREKSİNİMİM VAR.

SİVRİ TEPE! SENİN DORLIĞUNA İLK BEN AYAK BASACAĞIM.

EFENDİM, GAYET NAZİK OLMAYA ÇALIŞARAK...

?

...SORACAĞIM.

SUSAR MISIN SEN BE!

YOGA YAPARKEN GÜRÜLTÜ İSTEMİYORUM. TAMAM MI?

OH, BAĞIŞLAYIN. BU SİVRİ TEPEYE TIRMANMANIN HEYECANI İÇİNDEYİM

BU SAPSAL TEPEYE TIRMANMAYI NİYE O DENLİ ÇOK İSTİYORSUNUZ?..

ÜNLÜ OLACAĞIM DA ONDAN!

ÜNLÜ OLMAKLA DAĞA TIRMANMA ARASINDA NE İLİŞKİ OLA Kİ?

ANLAMADIM. TEPEDE TEK BAŞINIZA NASIL ÜNLÜ OLACAKSINIZ?

DÖNÜNCE ALTIN MADALYA ALACAĞIM AMA...

HIMM... BEN ÇOKTAN BERİ ÜNLÜYÜM; AMA HİÇ ALTIN MADALYAM OLMADI.

HEMEN KOŞUP DAĞCI GEREÇLERİMİ GETİREYİM.

KISKANÇ SEY!.. O DA MI TIRMANACAK NE?

ELİMİ ÇABUK TUTUP, ÖNCE BEN ÇIKAYIM...

BİRAZ SONRA...

HU, HUU... SİVRİ TEPE! BEN GELDİM!

İŞE BAK BE! BU PEMBE HERİF DE TIRMANACAK

ÖNCE BEN ÇIKACAĞIM.

HAYIR BEN! BOŞUNA HAYALE KAPILMA!

HADİ CANIM!

KENDİNİ ÇOK YORMA AKILLIM. KARLARA GELDİK.

BU KARLAR ÇOK KAYGAN. OF! AY!

HEH-HEH!

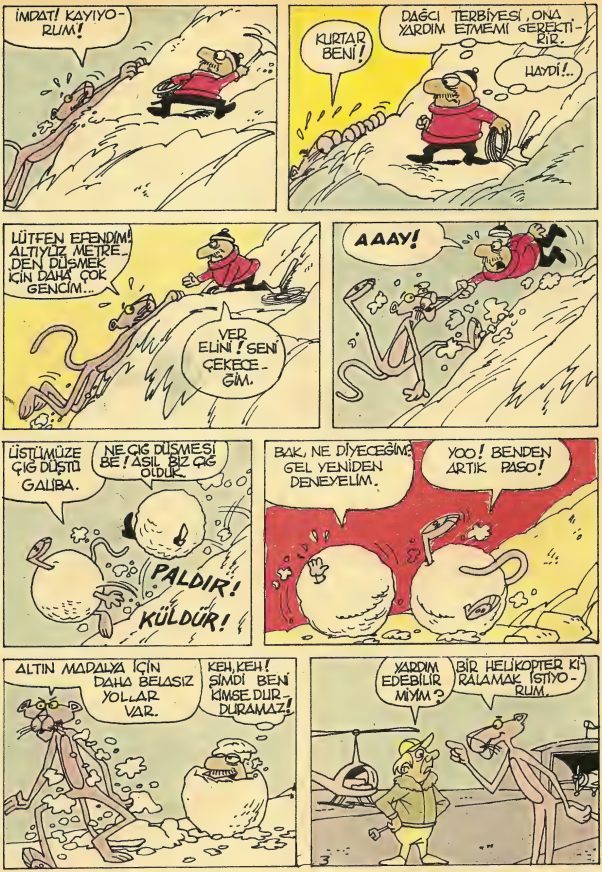
İMDAT! KAYIYORUM!
DAĞCI TERBİYESİ, ONA YARDIM ETMEMİ GEREKTİRİR.
KURTAR BENİ!
HAYDİ!..
LÜTFEN EFENDİM! ALTIYÜZ METREDEN DÜŞMEK İÇİN DAHA ÇOK GENCİM...
VER ELİNİ! SENİ ÇEKECEĞİM.
AAAY!
LİSTİMÜZE ÇİĞ DÜŞTÜ GALİBA.
NE ÇİĞ DÜŞMESİ BE! ASIL BİZ ÇÖĞ OLDUK.
PALDIR!
KÜLDÜR!
BAK, NE DİYECEĞİM? GEL YENİDEN DENEYELİM.
YOO! BENDEN ARTIK PASO!
ALTIN MADALYA İÇİN DAHA BELASIZ YOLLAR VAR.
KEH,KEH! ŞİMDİ BENİ KİMSE DURDURAMAZ!
YARDIM EDEBİLİR MIYIM?
BİR HELİKOPTER KİRALAMAK İSTİYORUM.

BU ARADA...
ÜN KAZANACAĞIM. FİLM DE ÖNERİRLER ARTIK.
TEPEDE BİR SEY-LER OLUYOR
PATA! PATA!
...VE PEMBE PANTER HUZURLARI-NIZDA!..
BİR NUMARALI ADAM BENİM!
TAKLİT-LERİMDEN SAKINI-NIZ!..
BAŞKA BİR NUMARALI ADAMLARIN FOTOĞRAFLA-RINI HİÇ BÖY-LE UÇAKTAN ÇEKİYORLAR MI?
KLIK!
KLIKK!
HAVAMA BAKIN!..
KLIKK!
AH! ÖLDÜM, BİTTİM! AMA AZ KALDI.
HEY! MERHABA! YUKARIDA BİR MANZARA VAR, AKLIN DURUR.
AAA!.. BU NE GEZİ-YOR BURA-DA?
MADALYA-MI ALMAYA GİDİYORUM. HADİ BANA EYVALLAH!
4
HÜNGÜR! HÜNGÜR!
BAZI ADAMLAR DA AMMA SULU GÖZLÜ OLUYORLAR, YAHU!
SON

... VE TEK BAŞINA ATLANTİK'İ AŞTI

«Bulutlar, dolu bulutlarıydı. Dolu tanelerinin kanatlara çarptığı duyuluyordu. Geri dönmek düşüncesi bir an aklımdan geçti. Kaygı ve korkudan titriyordum...»

BOURGET Havaalanı'nın, doğu kesimine yüzbinden fazla insan birikmişti. Kalabalık, iğne atılsa yere düşmeyecek gibiydi. Millet, altı yedi saattir sabırsızlık içinde bekleşip duruyordu.

Mont Valerian üzerindeki büyük ışık kulesi geceyi çok uzaklara kadar aydınlatıyordu. Daha ötede de başka bir dev ışıldak dönmekteydi. Güçlü fenerlerin göz kamaştırıcı ışıkları pîsti her yönden aydınlatıyorlardı. Büyük aralıklarla havai fişekler yükseliyor, patlıyor, renkli bir yıldız yağmuru boşanıyordu.

Saat 19.30 oldu ve geldi geçti. 20.00 oldu; hâlâ görünürlerde kimse yoktu. Giderek hava kararırdı, sonunda da güneş battı, ortalığı akşamın karanlığı sardı. Beklenen Lindbergh'ten ne bir ses vardı, ne de bir soluk... Kalabalığı bir kaygıdır sarmıştı.

Kimdi bu Lindbergh? Nereden gelmesi bekleniyordu?

RAYMOND Orteig adlı New Yorklu bir otelci, 1919 yılında New York'tan Paris'e yapılacak ilk duraksız uçak yolculuğu için 25 bin dolarlık bir ödül koymuştu. Hiç iniş yapmadan tam 3.600 millik bir yol alınacaktır.

Sekiz yıl süreyle bu uçuşu göze alan kimse çıkmadı. Gerçi, o güne kadar Atlantik, hava gemileri ve uçaklarla aşılmıştı ama, bunun için en kısa yol, İngiltere ile Kuzey Amerika arası seçilmişti.

1927 yılı başlarında bir kaç gözüpek ve yetenekli pilot, Orteig'in ortaya koyduğu ödüllü artık babasına ne olursa olsun kazanmayı akıllarına koydular. Birbirlerinden ayrı olarak uçuş hazırlığına giriştiler. Aralarında bir de genç bir posta pilotu vardı. Şimdiye dek yalnız Saint Louis ile Chicago arasındaki kısa mesafede uçmuş, arada sirk gösterilerinde akrobat pilot olarak çalışmıştı. St. Louis'li birkaç işadamı, o zamanki koşullara göre çok güç olan bu uçuş konusunda genç ve yürekli bu adamı desteklediler. Babası aynı zamanda milletvekili olan bu genç adamın adı, Charles Lindbergh'ti.

LINDBERGH, New York'a gitti ve hiç vakit yitirmeksizin en küçük ayrıntılarına kadar gözden geçirdiği teknik ve uçuş deneylerine göre, hesapladığı planını uygulamaya koyuldu. 1927 yılı mayıs ayının yirminci günü, sabah saat 07.40'da uçağı "Spirit of St. Louis", kentin Roosvelt Havaalanı'ndan ağır ağır kalktı. Uçuş gizli tutulmuştu. Havalanma bile başarı sayılabilirdi. Çünkü motoru salt 220 beygir gücündeki uçak, o günün koşullarına ve makinesinin yeteneğine göre, 2000 litre benzin, 90 litre yağ gibi inanılmaz bir yük taşımaktaydı.

Lindbergh bundan sonra olan biteni şöyle anlatacaktır:

"— Bildiğiniz gibi, oldukça 'ani çıkış' yaptık (uçağım ve ben demek istiyorum). Bütün uçuş boyunca iyi hava bulacağımız önceden bildirilmişti. Ne var ki, havalandıktan sonra kıyı üzerinde sis ve yağmurla karşılaştık.

Bütün pilotların bildiği gibi, dolu ile karışık fırtına bir kaç dakika içinde zorunlu inişi gerektirir, Ortalık giderek kararırdı. Ortam değiştirmek için bir kaç yolu denedim. fırtınadan kurtaramadım yakamı. Su yüzeyinden on ayak üzerinden uçtum. Derken, öğleden önce fırtına dindi.

Kıyı bir saatlik uçuş yolu arkamda kalmıştı; B ortalık yine kararırdı, bulutların üstünde uçmayı kararlaştırdım. On bin ayak yüksekliğe çıkmam başarılı oldu. Bu yükseklikte ertesi sabaha kadar uçtum. Motor çok düzenli çalışıyordu. Bütün bu zaman süresince yorgunluk duymadım pek. Dümdüz, çok geniş bir caddede araba sürüyorum gibi geliyordu bana; fakat daha hafif ve özgür gibiydim.

Sonra ortalık aydınlandı, bulutlar daha yükselip sıklaştılar. Birkaçının üzerinden uçmayı; öbürlerinin de altından dalmayı denedim. Bulutlar, dolu bulutlarıydı. Dolu tanelerinin kanatlara çarpıp duyuluyordu. Bir ara kaygıya kapılmadım dersem yalan olur. Geri dönmeyi düşünürken öte yandan da kendi kendimle savaştım. Sonunda geri dönmeyi aklımdan silip atmayı, yeğ tuttum."

OTUZDÖRT saatlik bir uçuştan sonra Lindbergh başarıya ulaşmıştı. Gece,b Paris'teki karşılama töreni çok heyecanlı oldu. Lindbergh,. bu akıl almaz taşkınlığa, daha sonraları "uçuşumun en korktuğum bölümü oldu," diyordu.

Oysa, iki saat öncesinde aynı kalabalık ne uçağın, ne de pilotun Paris'e varabileceğinden umutlu değildi. Saatlerin 22.00'yi gösterdiği bir sırada, birden bire uzaktan doğru bir uçağın gürültüsü gelmeye başladı. Kalabalık, soluk almaktan bile korkar duruma girdi, sonra çevreyi "yaşa!" sesleri doldurdu.

Fakat, iki dakika sonra işin ışıkları sönüverdi. Tarayıcı ışıldak, uçağı bulmuş ve tanımıştı: Lindbergh değildi gelen. Toplananlar, ayakları üstünde tepinip ellerini birbirine vura-→

ORHAN BORAN

...VE REKORLAR

ŞUNDAN BUNDAN

Selâmlar sevgili çocuklar...

Evin oğlu, kapıdan bakmış annesine seslenmiş:

—"Anne... Az önce mağazada çalışan çocuk geldi... Bin parça tabak takımı ısmarlamışsın... Onu getirdi..."

Annesi şaşırmış:

—"Bin parça tabak takımı değil oğlum. Elli parça tabak takımı..."

—"Evet ama anneciğim, kapıda elinden sandığı düşürünce, bin parça oldu..."

Oysa kırılması en kolay şeyleri bile yere düşürmenin bir yöntemi olsa gerek.

Kırılması en kolay şey, taze yumurta değil mi?

İşte size bununla ilgili bir rekor.

8 şubat 1974 tarihinde, Deyvid Donegü ve Con Kartrayt isimli iki arkadaş, bir helikoptere binerek yükselmişler ve bir taze yumurtayı tam 182 metreden aşağı atmışlar. Yumurtaya hiç ama hiçbir şey olmamış. Ama neymiş bunun yöntemi? Doğrusunu istersenız, işin o tarafı bendeki kitapta yok...

Hazır söz yumurtadan açılmışken, sizlere ilginç bir rekor daha vereyim.

Hani bir oyun vardır. Okul pikniklerinde, kır eğlencelerinde pek sık oynanan bir oyun vardır:

Oyuncular ağızlarına birer tatlı kaşığı alırlar. Kaşığın içine birer taze yumurta oturtturlar ve iki çizgi arasında koşarak yarışa girişirler. Amaç ağızdaki kaşığın içinden taze yumurtayı düşürüp kırmadan birinci gelebilmektir. İki çizgi arasında koşulacak mesafe oldukça kısadır tabiî.

Peki acaba hiç düşündünüz mü? İnsan ağzındaki kaşıktan yumurtayı yere düşürmeden koşsa koşsa ne kadar uzağa koşabilir?

Len Din ve Mayk Keyn isimli iki kafadar arkadaş bunu denemişler.

Ağızlarında kaşık, kaşığın içinde yumurta koşmaya başlamışlar. Tam beş saat otuz sekiz dakika koşmuşlar. Aldıkları yol, 43 kilometre 450 metre... Düşürmemişler yumurtaları yere. Bu, bugüne kadar kırılmamış bir rekor işte!.

Haftaya tekrar buluşalım olmaz mı?

Hoşça kalın...

rak ısınmaya çalışıyorlardı. Soğukta sabırla beklediler yine. Görünüşe bakılırsa, bütün gece de bekleyeceklerdi, umuttan umut kesilmemişti.

Ansızın, saat 22.16'da kalabalığın başları üzerinde yeniden bir motor sesi belirdi. Bir saniye süreyle gökyüzünde gri beyaz bir uçak görünmüş, sonra ışıkdak yer değiştirince yalnızca yaklaşan motor sesi kalmıştı. Karanlık, uçağı yutmuştu; bu da bir düşsel görüntü olsa gerekti.

Ama, aynı anda ışıklaklar yine yandılar. Bu arada uçak, pistin öbür yanında bekleyenlerden bir mil kadar ötede yere indi. Tekerlekleri yeri bulur bulmaz da durdu. Usta işi ve yumuşak bir inişti bu.

Bekleyen kalabalık önündeki polis ve askerden kurulu engeli çarçabuk aştı ve uçağa doğru koşmaya başladı. Binlerce erkek ve kadın, kendilerinden geçmiş gibiydiler.

Uçağa ilk ulaşanlar, iki alan görevlisi ile yarım düzine kadar Fransızdı.

"— Cette fois ça ya... Bu kez başarıldı!" diye bağırıyorlardı.

Pilot Lindbergh karşılık verdi:

"— Evet, başardım!..."

Kısa sürede bir elli kadar insan Lindbergh'i omuzlarına almış, pistten uzaklaştırıyorlardı. Toplananlar, delikanlının üzerine saldırıp çevresini aldı. Artık Lindbergh bir adım olsun geri gidemiyordu. Neden sonra süngü takmış bir piyade birliği pilota güçlükle yol açtı.

İki Fransız pilotu, Lindbergh'i saldıran kalabalığın elinden kurtardılar. Heyecan içindeki erkekli kadınlı kalabalık, bu ince yapılı genci adamların omuzlarından neredeyse alaşağı edip eziyorlardı. Bir Renault ile kaşla göz arasında ortalıktan yok oldular.

Arabanın ardından bir cehennem yarışı başladı. Kadınlar bile yerlerde yuvarlanıyorlar, çığnenip geçiliyorlardı. Komutanlık binasının kapıları sımsıkı kilitlenmişti. Farkına varan kalabalık pencerelere saldırdı, fakat askerlerce dağıtıldılar.

UÇAĞIN Paris'e vardığını öğrenen daha binlerce kişi havaalanını doldurup, taşırmıştı. Polisin tahminine göre, o gece Lindbergh'in yere inmesinden sonra tam 100 bin kişi küçük komutanlık binasının önüne yığılmıştı.

Lindbergh pencerenin önünde görünüp, başlığını salladı. Halk kendinden geçmiş;

"— Varol, yaşa!" sesleriyle ortalığı çınlattı.

Lindbergh, Atlantik'i tek başına ve küçücük uçağı "Spirit of St. Louis" ile birlikte fethetmiş, insanlık tarihinin onurlu sayfalarına adını altın harflerle yazdırmıştı.

İzzet Günay
DOYUMSUZ SALACAK GÜNLERİNDE..

Ben de çocuktum

BİZ, iki kardeşiz Ben ve ağabeyim Hikmet... Babam, Denizyolları'nda çalışıyordu. Uzun süre Salacak İskelesi'nde görev yaptı. Biz iki kardeş orada büyüdük. Bu yüzden çocukluk günlerim aklıma gelince, gözümün önünde önce Salacak canlanır.

Salacak'a geldiğimiz zaman babam bizim iskele civarında dolaşmamızı yasaklamıştı. Çünkü, taşlardan ayağımız kayıyordu ve yüzme bilmiyorduk. Babam, **"Denize düşerler, bir kaza olur"** diye bizim oradan uzak durmamızı istiyordu. Buna karşılık ağabeyim de, ben de hep orada olmak istiyorduk. Gemilerin yanaşması, halat atılması, çıpacının o halatı iskeledeki demir **"baba"**ya bağlaması, sonra aynı geminin arkasında beyaz köpükler bırakarak uzaklaşması çok hoşumuza gidiyordu.

Yüzmeyi de orda, Salacak iskelesinde öğrendik. Günün birinde beni arkamdan ittiler. Denize düşünce çırpınmaya başladım. Bir iki dakika baktım, su üstünde durabiliyorum. "Ya sonra?" demeyin, yaz tatillerinde denizden çıkmaz oldum.

İLK okuduğum kitap **"Pol ve Virgin"**di. Çok iyi anımsıyorum. Eski sayfalarının kenarları yırık, pırtık bir kitaptı bu. Neden bilmem, okuduktan sonra o kitabı ciltlettim. Sonra, **"Pal Sokağının Çocukları"**nı okudum.

Bizim zamanımızda en çok okunan çocuk dergisi, **"Çocuk Haftası"**ydi. Her hafta onu alıp, okurduk. Annemle babam bizim abur cubur şeylerden çok çocuk klasiklerini, yararlı kitapları okumamızı isterlerdi. İşin aslı, biz de daha çok o tür kitaplardan zevk alır, onları okurduk.

İLK gördüğüm filmi tam anımsamıyorum. Üsküdar'da Hale ve Bizim sinemaları vardı. O dönemde gördüğüm filmlerden **"Şeyh"**, **"Şeyh Ahmet'in Oğlu"**, **"Allahın Cenneti"** ve **"Aşkın Gözyaşları"** aklımda kalmış. İlk olarak bunlardan birini mi gördüm, yoksa bir başka filmi mi? Bilemiyorum.

Doğancılar'da kurulan bayram yerlerine gider, 10 kuruşa ata binerdik. Salacakspor, hepimizin oynadığı bir takımdı. O takımda sağbek olarak top koşturuyordum. Okul zamanları paydos zili çalınca şamtatlısı yerdik. O dönemlerin çocukları ne yaparsa biz de onları yapardık.

SONRA o doyumsuz çocukluk günleri bitti. Haydarpaşa Lisesi'nde okurken yavaş yavaş Salacak'tan uzaklaşmaya başladım. Sonra tiyatro, arkasından sinema derken İstanbul yakasına taşındım. Salacak ve o güzel günler, kentin öteki yakasında kaldı.

Resim: Semih Poroy

Evinize gelen çocuk bahçesi

salıncak

Çocuklar, artık evinizde de çocuk bahçesindeki gibi oynayabileceksiniz. Söyleyin büyüklerinize, SALINCAK kursunlar odanıza, siz de dilediğinizce, neşe içinde oynayın.

salıncak
"Çocukların eskimeyen eğlencesi"

DAĞITIM:

● BEKO TİCARET A.Ş.
İstiklâl Caddesi 349, Beyoğlu-İstanbul-Tel. : 43 17 60
Adana-Tel. : 12 852 - Ankara-Tel. : 25 47 24 - İzmir-Tel. : 18 20 00

● VOLTAM Elektrik Malzemeleri San. ve Tic. A.Ş. Tel. : 67 67 26 27

VALDERO, ALAY ETMİYORSUNUZ YA?

HAYIR, YEMİN EDERİM! OLANLARI GEMİDE ANLATIRIM.

NE GARİP, AZ ÖNCE BU ADAM BENİ ÖLDÜRMEK İSTİYORDU...

İYİ Kİ ÖLÜP ÖLMEYECEĞİNİ TARTIŞTILAR. GECİKMEDEN KUŞKULANDIM.

DEMİR YUMRUKLU ADAM

BERNARD PRINCE

4

BAŞKAN YENİ KEŞİFLER YAPIYOR SANKİ. OYSA ZİNDAN NE DEMEKTİR BİLMESİ GEREKİRDİ...

EVET, AMA TÜRÜNÜ BİLMİYORDU HERHALDE.

YALNIZCA KARŞIT KİŞİLER Mİ VARDI, EMİN MİSİNİZ?

DİAZ'IN KAMPINA NE KADAR KARŞIT İNSAN VARSA, ÇOĞU DA TOPLUMUN SEÇKİN KİŞİLERİ.

25

BENİM GİBİLER YANİ... TÜMÜMÜZ BİR SABAH, ALTINDA İMZANIZI TAŞIYAN BİR EMİRLE TUTUKLANDIK, HEM DE YARGILANMADAN...

OLAMAZ BU!

MENDOZA VEKÂLETNAMEMİ ALMIŞTI. BAZI SEÇKİNLERİN ÜLKEYİ TERKETME YOLUNU SEÇTİKLERİNİ SÖYLEMİŞTİ. DEMEK, GERÇEK SORUN BUYDU. BEN ANCAK BİR KUKLA İDİM!

BU OLAY EPEY ETKİLEDİ BAŞKANI...
BIRAK DA AKLINI BAŞINA TOPLASIN BİRAZ. ESKİ DURUMUNA DÖNECEĞİNDEN PEK EMİN DEĞİL ŞİMDİ.
HERKESİN KENDİ SORUNU VAR. İKİ KAÇAĞIMIZ GEMİDEKİ ERZAĞI TÜKETMEKLE MEŞGULLAR ŞU AN.
CORMORAN

BU DA KAYGI VERİCİ. BESLEYECEK ADAMIMIZ ÇOGALDI.
BU GEZİ YÜZYILLARCA SÜRECEK DEĞİL YA...

ÇAĞLAYANLARA YAKINIZ. BURADA DAHA GÜVEN ALTINDAYIZ BENCE...

CORMORAN

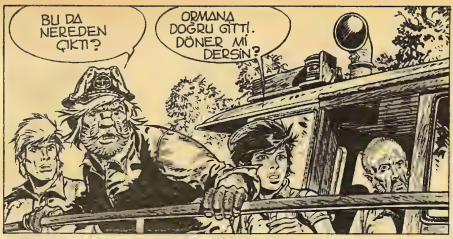
BU DA NEREDEN ÇIKTI?
ORMANA DOĞRU GİTTİ. DÖNER Mİ DERSİN?

TEHLİKEYİ GÖZE ALAMAM. YENİ BİR YERLERE SIĞINMALIYIZ.

GÜVERTEDE KİMSE KALMASIN!
O DA BİZİM KADAR ŞAŞIRMIŞTIR HERHALDE. SALDIRACAĞINI SANMAM.

VALEDERO, CAŞLAYANLARDAN SONRA SAVAŞ OKULUNA NE KADAR YOLUMUZ VAR?

BEŞ ALTI KİLOMETRE, FAKAT NEHİRDEN GİDİLİRSE ÇOK DAHA UZUN SÜREBİLİR.
YÜRÜYEREK GİDİLECEK, GECE OLMADAN VARMALIYIZ.

AKSİNİ DÜŞÜNÜYORUM. BU TANRININ CEZASI BAŞKALIĞA BİR BALDIKMI, HIZIMIZ ÇOK KESİLİR.
DENEMELİYİZ..

NASIL? EMİN Mİ? TEKNEDE ADAMLAR MI VAR? NEDEN BU APTAL ROKETLERİ ATMADI? KİMLİĞE NE GEREK VAR? DERHAL İKİ FLOTİLLA GÖNDERİN!

HARİKA!
İÇEBİLECE-
GİN VİSKİ'Yİ DÜŞÜN-
ME ŞİMDİ. HADİ
DİYORUM!
ASKERLER BİR HELİKOPTER GÖNDERİRLERSE BİZİ
ELLERİYLE KOYMUŞ GİBİ ÇABUCAK
BULURLAR.
ÖYLEYSE NE
DİYE YORULUYO-
RUZ?
28
ÇÜNKÜ KAZANILAN HERŞEY ÖNEMLİ.
BİRAZ ARAYACAKLAR SANIYORUM.

BİZ BİR AN ÖNCE YOLA KOYULALIM.

DUYUYOR MUSUN? GÖKYÜZÜNDE BİR GÜRÜLTÜ VAR.
GİTGİDE YAKLAŞACAKLAR, BELLİYDİ BU...

BAZI ŞEYLER HALA BELİ DEĞİL AMA
BUNCA SESSİZLİK HAYRA ALAMET OLMASA GEREK. TAM TAMLARI DUYAR GİBİYİM.

YERLİLER!
ONLARI SEZİNLEYEN YALNIZ BEN DEĞİLİM. BERNARD DA FARKINDA İŞİN...

GÖRÜNÜRLERDE BİR ŞEY YOK.

ÇAĞLAYANLAR BAK EPEY KÜRNAZ BÜGEMİCİLER.
YA DEMEK VERİLEN TEK İZİN O - TEŞEKKÜRLER!

GEMİ MALUM. ADI **COMORAN**. AVRUPALI. CAN SIKICI DURUMLARDAN SAKINMALI.
?

CONDOR'DAN BİRİNİ ELE GEÇİRDİLER. O BUNLARA YOL GÖSTERİYOR. BU ARAMLARI İZ BIRAKMADAN YOK ETMELİ.

SAKIN SAĞA BAKMA, YAKLAŞIYORLAR!
SALDIRACAKLAR!
HENÜZ DEĞİL. SİLÂH VE ÇANTALARIMIZI İNCELİYORLAR. BAŞA GEÇ, BERNARD'A DA HABER VER.
BAY PRİNCE! BİRAZ FAZLA HIZLI DEĞİL MİSİNİZ? BİZLERİ DE DÜŞÜNÜN.
KOŞMAK ZORUNDAYIZ, BAŞKAN.
HAYDİ ASLAN, GÖSTER BAKALIM KENDİNİ
HER ZAMAN AKLIMIZDA KALACAKSIN...
GÖREVİNİ İYİ YAP! DİLERİM YİNE GÖRÜŞÜRÜZ.
ÖTEKİ TARAFTA...
GİZE BİR ARMAĞAN, YAVRULAR!
BAOOMMM!
EDITIONS DU LOMBARD

DUYDUNUZ MU, BİR BOMBA PATLADI GALİBA.
DURMAYIN ÇABUK!
BU BARNEY OLACAK. YERLİLER ONA SALDIRDILAR!
O SAKALLI MI?

BU BARNEY'Dİ TEK BAŞINA KALDI.
FAKAT NE YAPTIĞINI BİLİYOR. BU DURUMDA SİLAHSIZ SAVAŞAMAYIZ.

KORKAK, BARNEY'İ TERKEDİYORSUN, ALÇAK!
SUS!

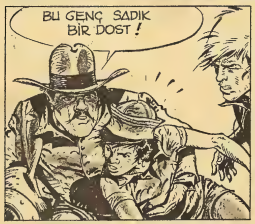
BU GENÇ SADIK BİR DOST!

DUYGUSAL OLMA SIRASI DEĞİL. PATRON HAKLI, ÖNCE KOŞMALI.
KORKAKLAR, HAİNLER, PİSLER!

YEDİ KİŞİNİN HAYATINI KURTARMAK İÇİN JORDAN'I TEHLİKEYE ATMAK... ACABA KARARIM DOĞRU MU? TANRIM, ONA YARDIM ET!

ALLAH KAHRETSİN! BU İŞ PEK SÜRMEZ.

AH, GENÇLİĞİME YAZIK OLACAK. UMARIM, BU VAHŞİLER ARKADAŞLARIMIN PEŞİNDEN KOŞMAZLAR.
AAAH!
RIO NEHRİNE VARDIK.
SUYA ATLAYIN! PEŞİNİZDEYİM.
ARKAMIZDA-SINIZ, DEĞİL Mİ?
ELBETTE, İLERİLEYİN! ÖTEKİ İZARETA SAVAŞ OKULU. VAHŞİLER ORAYA YAKLAŞMAYA CESARET EDEMEZLER.
HAYIR, BEN SENİNLE KALMAK İSTİYORUM.
CESARET, ÖNCE İTAAT ETMEK DEMEK. OSENSİZ DAHA RAHAT OLUR.
BARNEY'Yİ BULMAYA GİDECEK. ONLARA YARDIM ETMELİ...
İMKÂNSIZ ARKADAŞIM!
BAŞKANIN HAYATI ÇOK ÖNEMLİ. ONU BİZ KORUYACAĞIZ, KAPTAN ÖYLE İSTEDİ.
BARNEY BERNARD, HAYIR YÖKLAR, OLAMAZ BU.
(SURECEK)

BEŞ ARKADAŞ

yönetim ve görüntüler: A. E. Müezzinoğlu

NECDET ÇAĞDAGİL
ADİLE GÜLSÜM
KAAN YILDIRIM
LEYLA YAMAN
SALİH HASKATAR

4

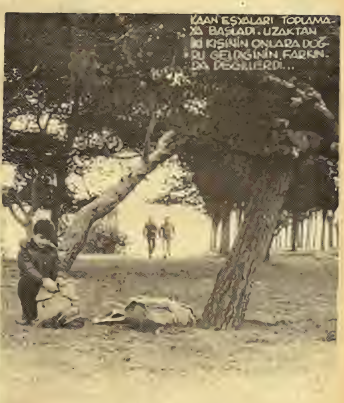

Saatlerdir peşindeyiz. Kaçacağını sandın ama, görüyorsun elimizdesin işte.. Rakı'yi görür görmez kaçmaya başladın...
GÜLSÜM OTURDUĞU YERDEN KARDEŞİNİN BU HAYDUTLAR TARAFINDAN GÖTÜRÜLÜŞÜNÜ SEYRETMEK ZORUNDA KALDI... AĞLAMAYA BAŞLADI...
... KORKUDAN AĞAÇTAN İNEMİYORDU..
2
SAATLER İLERLEDİ NECDET VE LEYLÂ OLANLARDAN HABERSİZ DÖNÜYORLARDI...
NECDET VE LEYLÂ KARDEŞLERİNİ BIRAKTIKLARI YERE GELDİLER. GÜLSÜM AĞACIN TEPESİNDEYDİ...
Ne işin var senin orada?
Korkudan ne yapacağımı bilemediğim için bir türlü inemedim aşağıya... Kaan'ı alıp götürdü... ler...
Korkma Gülsümcüğüm hepimiz yanındayız...
İki korkunç adam onu Salih zannettiler...

BU SIRADA, SALİH ONLARA GELDİ... HALA KORKU İÇİNDEYDİ...
Çok korkuyorum...
Kendine gel Salih ! Niçin teyzenin yanında değilsin?
Senin yerine Kaan'ı kaçırdılar.
Rakim'in işi bu... Babam işten kovmuştu...
Hem de benim yüzümden.
Her şey anlaşılıyor şimdi... Kaan'ı Salih sanarak kaçırmışlar.
O iki adam büyük bir yanlışlık yapmışlar.
Kaan'ı götürürlerken, baykuş yuvası gibi bir şey söylediler. Kaan'ı bulabilir misiniz dersin?
Elbette... Yanlışlık ortada... Kaan'ı kurtarmamız zor olmasa gerek...
Peki, ben ne yapacağım?..
NECDET "SENİNLE KAYBEDECEK VAKTİM YOK. BU SAÇMA BABAN İŞLERİN OLMASAYDI, BAŞIMIZ DERDE GİRMEZDİ. AMA BİZİMLE GELMEK ZORUNDASIN" DEMİŞTİ...

ÇOCUKLAR HARİTANIN BAŞINA ÜŞÜŞTÜLER. GÜLSÜM SEVİNÇLE BİR ÇIĞLIK ATTI... BAYKUŞ TEPE BULUNMUŞTU...
4
EĞER BAYKUŞ TEPESİNDE BİR EV VARSA ONUN ADI BAYKUŞ YUVASI OLABİLİRDİ. HEP BİRLİKTE YOLA KOYULDULAR
HEYECANLARININ SON SINIRINDAYDILAR. YÜREKLERİ KÜT KÜT ÇARPIYORDU...
Duvarın ötesini görmek zorundayız...
ÇOCUKLAR HARİTADAN YOLLARI İZLEYEREK DİKKATLE İLERLEDİLER. HARABELER, YIKINTILAR VE DUVARLAR GEÇİYORLARDI...
YÜKSEK DUVARLARA TIRMANMAK İMKÂNSIZDI... SONUNDA GÜLSÜM'Ü OMUZLARINA ALDI...
Biraz daha kaldırın! Göremiyorum!...

KEDİLERİN NEDEN AĞACA ÇIKTIKLARINI HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?
BUNUN ÇEŞİTLİ NEDENLERİ VARDIR. ÖRNEĞİN, DOĞAYA YAKIN OLMAK...
MAVİ GÖĞE, TERTEMİZ HAVAYA YAKIN OLMAK...
CIVIL, CIVIL TÜRKÜLER SÖYLEYEN KUŞLARA YAKIN OLMAK...
HEPSİ BU KADARLA KALMIYOR. ÇOK ÖNEMLİ BİR NEDEN DAHA VAR.
ÇOMAR!..

DOKTOR CÜNEYT ARKIN

BORA'NIN YAKINMASI

OKURUMUN adı Bora Üçer. Ortaokulun 1-inci sınıfına gidiyormuş. Yakındığı şey, saçlarının çok sık kepeklenmesi imiş.

Saç kepeklenmesi, deri hastalıkları içinde en sık görülenidir. Yalnız Bora'da değil, hemen hemen herkeste bulunur, herkes de yakınır bundan.

Nasıl belirir bu? Şöyle: Saçlarınızı fırçaladığınızda baş derisinden gevşek pullar çıkar ve kaba bir toz gibi omuzlarınıza birikir.

İki türü vardır: Kuru kepeklenme ile yağlı kepeklenme. Bu sonuncusuna tıpta "sebore"de denir. Kepekler birikirse baş derisi bir tür yırtılmaya uğrar. Bu nedenle derinin kızardığı görülür.

KEPEKLENMEYE yol açan şey, derinin üst katmanındaki boynuzsu bölümün fazla oranda kalınlaşarak bunları atmasıdır.

Peki, Bora Üçer'in sorduğu gibi, nasıl kurtulacağız bundan, kurtulmak için ne yapmalıyız?

Saçlarınızı iki hafta süreyle her gün haxachlorophane'li şampuan ya da alkollü sabunla yıkayacaksınız. Bu yeterli midir? Hayır, ayrıca yine her gün selenium, kükürt ya da salisilik asit içeren bir losyon sürmeniz gerek.

Tabiî, bu iki haftalık sürede de kepeklenmeden kurtulamamışsanız, o zaman bir deri hastalıkları uzmanına başvurmanız zorunlu olacaktır.

BUNLARI da unutmayın: Düzenli ve sıkça saçlarınızı yıkayın, fırça ve tarağınızı temiz tutun. Başkasından ne fırça, ne tarak ödünç almayın.

Bora Üçer arkadaşınız bunları, inanıyorum ki, yapacak. Sizin de kepeklenmeden yakınmalarınız varsa deneyin bunları. Ama deneyip olumlu sonuç aldıktan sonra da ardını bırakmayın sakın. Her şeyin başı temizliktir. Ne gelirse, pislikten gelir!...

sağlık • satranç

KISA-KISA

★ İki hafta sonra "Avalanche Express" adlı bir film izleyeceğiz. Bu filmin bir özelliği var. Filmin yönetmeni Mark Robson ile başoyunculardan Robert Shaw bu filmi göremediler. Çekim bittikten hemen sonra, önce yönetmen, arkasından oyuncu öldüler.

★ TV'de "Charlie'nin Melekleri" adlı diziden tanıdığımız Farrah Fawcett'in üçüncü filmi olan "Satürn / 3" sıcağı sıcağına ülkemize de getirildi. Fawcett bu filmde başrolü Kirk Douglas ile paylaşıyor.

★ Erol Evgin, Gülşen Bubikoğlu ve İzzet Günay "Bazıları Müzik Sever" adlı yeni bir filme başladılar.

OKURLARIMIZLA BAŞBAŞA

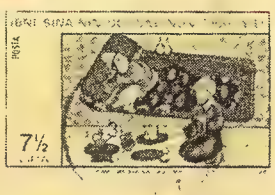

Vildan DUMAN - Ankara

Kırtasiyecilerde satılan ve üzerinde "Mongolia, Oman, Magyar Posta" ve buna benzer yazılar bulunan, çok renkli, çekici pulların bir kısmı sahte olup bir kısmı da "Şort seridir."

Şort serinin bir diğer adı da "kısa seridir." Örneğin 10 pulluk bir serinin büyük değerleri ve az tirajlı pulları alındıktan sonra, ucuz değerli ve az tirajlı, pullardan meydana gelen noksan serilerdir. Böyle serilerde, örneğin 10 pulluk bir serinin, 5-6 pulu mevcut olur. Bu şort serilerin fiyatı oldukça düşüktür. Sahte serilerin ise hiçbir filatelik değeri yoktur.

Bu nedenle söz konusu pulları ALMAMANIZI ve alanları uyarmanızı tavsiye ederiz.

Fatih GÜRÜNLÜ - Bahçelievler

Pul değiştirmek isteyen bir kişinin, özellikle, yabancı bir filatelistin adresini, kendisinin izni olmadan verememekteyiz.

Dergimizin "Mektup Arkadaşı" köşesini dikkatli takip ettiğiniz takdirde pul kolleksiyoncusu arkadaşlarınızı tesbit ederek, onlarla mektuplaşmak sureti ile pul değiştirebilirsiniz.

Aytül KARABİNA - Çanakkale

Pul katalogları hakkında kısa bilgileri geçtiğimiz sayılarda yayınlamıştık. Ancak önümüzdeki günlerde, pul katalogları hakkında daha geniş olarak bahsedeceğiz. Yakın ilginize teşekkür eder, yayınlanmasını istediğiniz diğer konuları da bildirmenizi rica ederiz.

SATRANÇ

(B) TUTULAN TAŞ OYANIR

Taşları düzeltmek amacıyla tutmak isteyen oyuncu rakibine önceden "düzeltiyorum!" diyerek haber verir. Eğer tutulan taş oynanamıyorsa veya alınamıyorsa bu taşı tutmuş olmasının hiçbir sonucu yoktur. Oyuncu tuttuğu taşı elinden bırakmadıkça onu herhangi bir haneye koymakta serbesttir.

Beraberlik: Aşağıda sayılan hallerde oyun beraberlikle sonuçlanmış sayılır.

1. Oynama sırası kendisine gelen oyuncu şahını rakibinin taşlarının tehdid ettiği bir haneye koymadan hiçbir hamle yapamıyorsa (PAT durumu),

2. Oyunculardan biri sürekli olarak "şah!" tehdidinde bulunursa,

3. Bir taş almadan veya bir er hamlesi yapmadan 50 hemle oynanmışsa,

«POP»

İlk kez 1969 yılında müzik dünyasına giren ve o günden bu yana da bir fırtına gibi esen **Modern Folk Üçlüsü**, müzikseverlerin karşısına **"Pop"** adlı 33'lüğü ile geliyor. Doğan Canku, Ahmet Kurtaran ve Selâmi Karaibrahimgil'den oluşan topluluk bu LP'sinde 12 yeni eser sunuyor. İşte bunlardan bir kaç örnek: **"Dostluğa Selâm"**, **"Ağlama"**, **"Hoşgeldin Dünyama"**, **"Eskilerden Bir Şarkı"**, **"Yaşamak Güzel"**, **"Güllerin İçinden."** Modern Folk Üçlüsü'nü sevenlerin arşivide kesinlikle bulunması gereken bir yapıt **"Pop"**.

«MIREILLE MATHIEU»

Mireille Mathieu bundan yıllarca önce yeni bir Edith Piaf olarak lanse edilmişti. Yaptığı her plak, satış listelerinde haftalarca kaldı. Sanatçının son yapıtı olan **"Romantiquement Votre"** gerçekten her yanıyla güzel.

Kısaca defalarca zevkle din lenebilecek bir yapıt

PLAKLAR YARIŞIYOR

1— İKİ ELİM YAKANDA
Nil Burak (Burç)
2— POP STORY
Çeşitli Sanatçılar (Meteor)
3— YENİ BİR DÜNYA
Selda (Türküola)

LASSIE HAKKINDA BİLMEDİKLERİMİZ

Televizyonda uzun süre serüvenlerini izlediğimiz Lassie dün Tatil Sineması'nda "Kahraman Lassie" adlı filmle yine ekranlara konuk oldu.

Aslında sinemada Lassie'den önce Rin-Tin-Tin adlı bir köpek vardı. Onun filmleri seyirciler tarafından beğenilince hemen Lassie bulunmuş, bu kez onun serüvenleri filme çekilmişti.

TV'de izlediğimiz Lassie dizisinde, çeşitli bölümlerde toplam 16 ayrı köpek kullanılmıştı. Bundan önce TV'de izlediğimiz "Eve Dönüş" adlı filmde ise 3. Bu pazar izleyeceğimiz filmde ise sadece tek bir köpek kullanılmıştı.

İşin ilginç yanı, bu filmlerin hiçbirinde tek bir köpek oynamadı. Hemen her filmde aynı cins ve birbirine çok benzeyen 2-3 köpek rol aldı. Bunlar çeşitli hareketler öğrendiler. Filmlerde sıra o sahnelere gelince, o hareketi en iyi yapan köpek, kamera karşısına geçti.

● TV HABERLERİ

★ Uzun bir süre programlarına ara veren Uğur Dündar, 9 şubat gecesi, yepyeni bir programla karşımızda olacak. Programın adı şimdilik, "Pazartesiden Pazartesiye" ama, bu kesin değil. İlgililer, bu adın değişebileceğini söylüyorlar.

★ "Zaman Mekân Makinası" adlı diziyi izliyor musunuz? Bir bölümde Beşiktaşlı sağbek Kemal'i, bir bölümde Lale Belkıs'ı izlediğimiz bu dizideki **"Zaman mekân Makinesi"** var ya, işte onu TV dekoratörleri yapmışlar. Makinenin maliyeti ise, sadece 1000 lira.

KORKULU BİR GÜN

Yalvaç Ural
May Yayınları 72 sayfa
Ederi: 50 TL.

Şiirlerini ilk kez "Milliyet Çocuk Dergisi"nde okuduğunuz Yalvaç Ural, yepyeni bir kitapla karşınıza çıkıyor. Daha önce "Sincap", "Kulağımdaki Küçük Çan", "Bir Gök Dolusu Güvercin" ve "Müzik Satan Çocuklar" ile haklı bir ilgi toplayan Ural, "Korkulu Bir Gün" adlı kitabında, yabancı bir kente giden çocuğun arkadaşsız geçen günleri içinde korkunç bir olayla karşılaşması ve sonunda tüm yaşamı boyunca unutamayacağı bir arkadaşlık bağının nasıl kurulduğunu anlatıyor.

İlgiyle okuyacağınıza inandığımız bu kitabın, resimlerini, Nural Birden yaptı.

Hayvanların iç dünyaları İstanbul Kültür Merkezi'nde sahneleniyor

KEDİ EVİ

YASEMİN SANER

Bu haftaki oyunun adı, **"Kedi Evi"**. Yazarı Samuel Marchak. Çok eski bir Doğu Alman masalını konu edinen, oyunu sizler için Raik Almıaçık sahneye koymuş. Her cumartesi ve pazar günü İstanbul Kültür Merkezi'nde izleyebilirsiniz.

"Kedi Evi"nde neler yok, neler... Dans var, pandomim (yani sözsüz oyun) var; bir de kediler, horozlar, tavuklar, domuzlar, keçiler var. Oyunun konusu hayvanlar arasında geçiyor.

Oyunda önce çok zengin bir kedi görüyorsunuz. Bu kedi çevresindekilere biraz tepeden bakıyor. Ama gelin görün ki, sonra da çok bencil. Bir gün köşküne dostlarını çağırıyor. Ama gelin görün ki, evine konuk ettiği dostlarına hiç de sevecen davranmıyor. Her zaman olduğu gibi bencil davranışlarını sürdürüyor, onları kırıyor.

Gel zaman, git zaman, bir gün bu bencil kedinin evi yanıyor. Uşağıyla birlikte yardım istemeye gidiyor. Hani şu evinde hiç de hoş bir şekilde ağırlamadığı dostlarına. İşte bundan sonra.., siz gidin kendiniz görün, bakalım neler oluyor? İzleyin, bu arada da kahkahalarla gülün.

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN'dan
bir hikâye

Resimler: YAŞAR AKDUMAN

Boncuk

BİZİMKİLER, kesinlikle eve kedi almama karşıydılar. Babam:

Ayağımın altında kedi medi istemem, derken, halam:

— Kedinin günahı büyüktür, ben korkarım, diyordu.

Annem çekimserdi. Ama evin iki büyüğünün oyu olumsuzdu, ne yapabilirdim?

Oysa ben de komşu çocuğu Faruk gibi küçük, yavru bir kediye sahip olmak istiyordum. Düşlerime giriyordu sevimli bir kedi yavrusu her gece...

— N'olur, ben de bir yavru alayım, diye yalvardım anneme.

— Babana danış, dedi.

Oysa babam, dediğim gibi, bu konuda taş gibiydi:

— Hayır, diyordu da bir daha demiyordu. Oğlum, bir de kediyle mi uğraşacağız evde?.. İki ihtiyar bize yetiyor da artıyor bile.

"İhtiyar" dediği anneannemle halamdı. İkisi de yaşlılığın verdiği bir uyuşukluk ve tembellik içinde evin hiçbir sorunuyla ilgili görünmezler, bir tüketici olmaktan öteye önemli bir rol oynamazlardı evde...

Ama, bir gün olanlar oldu. Komşu çocuğu Faruk'un önerisine karşı koyamadım:

— Bizim "Hırsız" yavruladı. Tam yedi tane. Öyle şeker şeyler ki, görsen bayılırsın, diye önüme geçti. Okuldan dönüyorduk.

— Haydi bana göster, dedim.

Tavan arası gibi bir yerde yavrulamıştı Hırsız...

Hırsız, Faruk'un kedisinin adıydı, zaten anlamışsınızdır. Her türlü yiyeceği sağlıyorlardı ona ama, o huyundan vazgeçmez, tel dolaptan, mutfaktan bir şeyler aşırıp yemeye bayılırdı.

Yavrular o kadar şirin, şeker şeylerdi bir tanesini edinmek arzusu, içimde yandı. Faruk da bunu sezmiş olacak ki:

— Birini sana vereyim, dedi.

Daha gözleri yeni açılmaya yüz tutmuş yedi yavru arasından bir tanesi beni sanki büyülemişti. Gri, beyaz karışığı parlak tüyleri vardı.

Yavruyu sırtından tutarak bana uzattı:

— En güzeli bu, dedi ve kedi yavrusunu bana verdi. Yavrunun güzelliği karşısında donmuştum sanki, alıp göğsüme bastırdım.

ANNEM, kediyi en üst kata çıkarmamı söyledi. Çünkü babam oraya hiç çıkmazdı. Tavan arası asma bir kattı. Annemin verdiği eski bir sepetin içine kumaş parçalarını sererek, ona güzel bir yuva yaptım. Artık benimdi o...

Günlerce babamdan sakladık. Halam da suç ortaklarımdan oldu ama:

— Neden babanı dinlemedin oğlum, görürse sana yağınır, demekten de kendini alamadı. Bu 'yağınır' sözcüğü, bizim oralarda çok söylenirdi. Kızar, düşman olur anlamına gelirdi.

İlk günler sütlü, etsulu paparalar yaptım ona. Küçücük ağzıyla önüne konan yemekleri yemeye çalışıyor, bir bölümünü haklayamadığından, gerisi dökülüyordu.

O kadar güzel bir yüzü vardı ki, hayran hayran onu seyrederdim. Adını da koymuştum: Boncuk!.. Yusyuvarlar bir tüy yumağıydı, temizdi, çünkü ona çok titizce bakıyordum.

Aradan bir süre geçtikten sonra, Boncuk ayaklandı. Sepetin içinde bir süs kedisi gibi oturan bu sevimli yaratık, artık sınırı aşmış, tavan arasında dolaşmaya başlamıştı.

Bir gün olanlar oldu. Yemek yiyorduk. Babam 'tombul kaşığı'yla çorbasını ağzına götürürken bir miyavlama sesiyle donup kaldı.

— Kedi, bir kedi girmiş bahçe kapısından, kovun şunu, diye buyruk verdi.

Babamdan başka herkesin bildiği Boncuk'u nasıl sokağa atabilirdik? Babam, o gür sesiyle:

— Piisstt!.. Piisstt!.. diye bağırıyordu.

O zaman annem:

— Efendi, dedi, o kedi yabancı değil, bizim kedi...

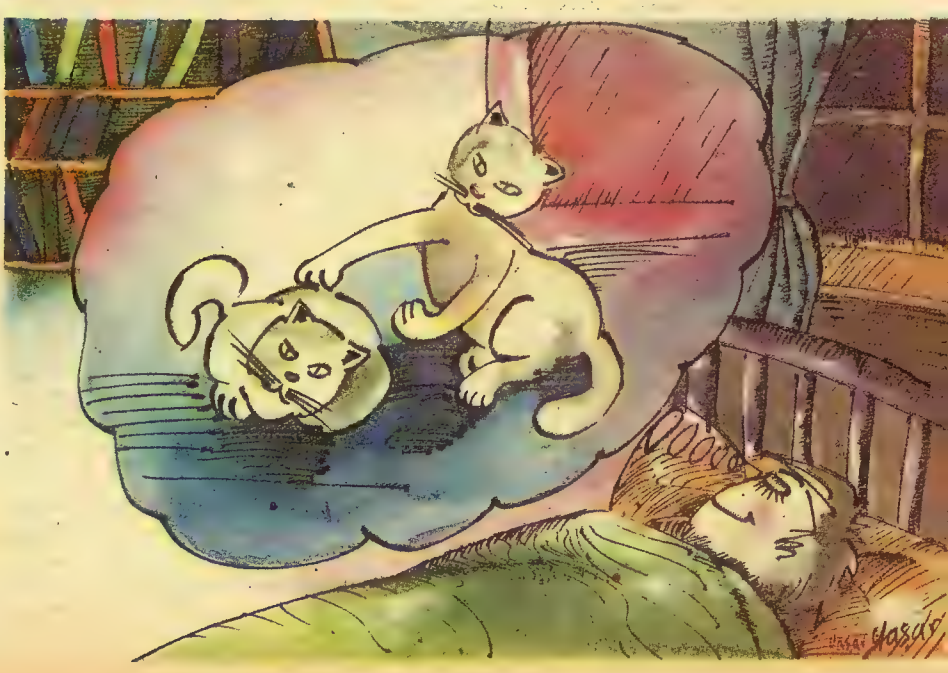

Yemekten sonra kızılca kıyamet koptu. Babam, Boncuk'un hemen evden atılmasını, ben, annem, anneannem ve halam evde kalmasını şiddetle savunuyorduk. Her savaşımın sonu gibi bu işin de sonu geldi. Babam bu kadar direnme karşısında daha fazla karşı koyamadı ve yelkenleri suya indirdi. Zafer Boncuk'la benimdi.

O, artık evimizin üyelerinden biriydi, sonsuz mutluluk içindeydim.

ONU çok iyi besliyordum. Harçlıklarımla ciğer alıyordum. Babam dışında herkes ona 'pay' taşıyordu. Ben, ciğerci Şaban Usta'ya gider, "Kedi payın var mı Şaban Amca?" diye sorunca adamcağız, iltimaslı bir kocaman akciğer parçasını bana uzatır, kâh para alır, kâh da almazdı.

Ciğer kürü, süt kürü, etsuyu paparalarla Boncuk zengin bir kedi yaşamı sürdürüyordu. Bir dediği iki olmuyor, bolluk, bereket içinde yüzüyordu. Babamın kaçamak bakışlarla onu süzdüğünü yakalıyor, içimden hoşnutluk duyuyordum.

BONCUK, ertesi yıl iyice büyümüş, daha güzelleşmiş, daha şekerleşmişti.

Halam:

— Bu kedinin yüzü insan yüzüne benziyor, diyordu. Güzel bir çocuk yüzüne.

Evimizin sevgilisi olmuştu Boncuk.

Bir Ramazan akşamıydı. Babamın, kentin öbür kıyısında oturan bir teyzesi vardı. Adına kısaca "Kına Nine" derdik. Seksenine merdiven dayamıştı. Kına Nine denmesinin nedeni, ağaran saçlarına kına vurmasıydı. Yaşlılığı hiçbir zaman kabullenmez, genç görünmenin yollarını ararlardı.

İşte o Ramazan gecesi babam:

— Bu akşam gidelim, Kına Nine'nin Ramazan'ını kutlayalım, dedi. Evde yalnız bırakmak istemediklerinden beni de götürmeyi kararlaştırdılar. Ben de Boncuk'u. Ama babam:

— Ta oralara kadar kedi taşınır mı? diye karşı çıktı.

Herkes benden yana çıkınca, babam da üstelemedi. Boncuk'u kucağıma alarak Kına Nine'nin evinin yolunu tuttuk.

Kına Nine, "Boncuk"a bayıldı: "Pek yalnızım, bana bu kedi arkadaş olur, bende kalsın" dedi, ama ben bırakır mıyım? Yaşlı kadın yoksul bir insan sayılırdı. Ona ciğer alabilir, sütlü, etsulu paparalar yapabilir miydi?

— Ben ona, merak etme senden iyi bakarım, diyordu.

Ona açık açık, "Sen dul, yoksul bir kadınsın, kendi boğazını bile zor doyurabiliyorsun, bir de kediyi başına dert mi edeceksin?" diyemezdim. O kadar direttiği halde Boncuk'u göğsüme sımsıkı bastırarak oradan kaçtım.

KINA Nine her gidişimde aynı isteğini yineliyordu. Ne zaman gidersem hep Boncuk'u da beraberimde getirmemi istiyordu. Her kez de aynı lâflar:

— Oğlum, bu kediyi bana ver...

Gerçekten, Boncuk da ona çok alışmıştı. Onu görür görmez hemen kucağına atlıyor, bizde mırın kırın edip yemediği yemek artıklarını, en sevdiği azıklarmışcasına ve yalana yalana yiyordu. Son zamanlarda benim, Şaban Usta'dan harçlıklarımla alıp getirdiğim ciğerleri şöyle bir koklayıp bırakıyor, paparalaraysa eskisi gibi 'itibar' etmiyordu.

BİR gün Boncuk evden kayboldu. Oysa, akşam alacası basmadan eve döner, o titrek, güzel sesiyle geldiğini bildirir, sonra gelip başını ayaklarıma sürerdi.

Sabahı zor ettim. Boncuk gece eve gelmemişti. Dokunsalar ağlayacaktım.

Annem:

— Bu ne keder oğlum? diyordu. Başkasını alırız. Kedi kısmı nankör olur derler, karnını doyurduğu eve bile nankörlük edermiş.

O öyle konuşuyordu ama, yok hayır, Boncuk gibi bir kedi daha bir kez dünyaya gelmezdi.

ÜZGÜN DUMAN

Bacalardan çıkan kara duman
Bilmez olur mu?

Dünyamızın neden kirlendiğini
Kuşların neden ölüp
Çiçeklerin neden sarardığını

Elbette bilir!

Bilir de bu yüzden
Utanır inemez yeryüzüne
Giremez insan içine

Çıktığı gibi bacalardan
Gücün
Yayılarak kaçıp gider
Gökyüzünün derinliklerine...

YALVAÇ URAL

Acıdan canıma bezginlik geldiği bir sıra aklıma, Kına Nine'ye gidip bakmak geldi. Bir de göreyim Boncuk orada değil mi? Nine'nin yemek artıklarını yemeye zorluyordu kendini...

Kına Nine:

— Vallahi kendisi geliyor oğlum, kaç kez karnını doyurdum, gittiydi... İki-üç gündür burada... Sedirde çöreklenip mırıltılarla düş görüyor, dedi.

BONCUK, ciğerli, paparalı zengin kapıyı bırakmış, Kına Nine'nin yoksul yaşamını paylaşmıştı.

GLU... GLU...

Günümüz Etiyopya'sında yaşayan Gallas kabilesi evlenme törenleri dünyanın hiçbir ülkesindekine benzemiyor.

Tören sırasında damat, gelinin başını su dolu bir kovanın içine ensesinden kavradığı gibi daldırıyor. Gelinin soluklanmak için suyun içinde çıkardığı "glu... glu!"lar ne kadar çok ve uzun süreli olursa, tören de o kadar başarılı ve görkemli sayılıyor.

KIRK AMBAR

ÇOCUKLARA DENEYLER

HAVA NEDEN AĞIRDIR?

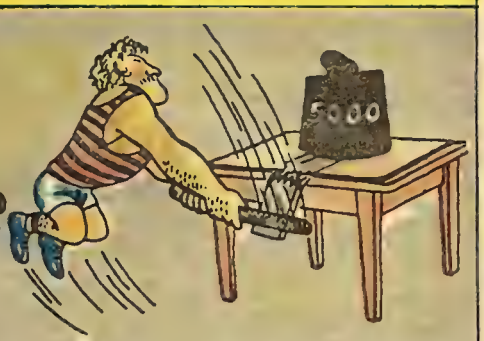

HAVA BASINCI diye dünyamızı çevreleyen havanın, yeryüzündeki bir alana uyguladığı kuvvete denir. Hava da bir cisim olduğuna göre, onun da kendince bir ağırlığı vardır. Bu ağırlık hava tabakasının kalınlığına göre değişir, bu yüzden yaylalardaki ile deniz kenarındaki hava basıncı bir değildir. Yaylalarda daha düşük olan hava basıncının asıl değeri, deniz kıyısında ve 0 derece sıcaklıkta tanımlanmıştır.

Bu durumda hava basıncı 1 cm'lik bir alana 1 kilogramlık bir ağırlık yapar. Demek ki, parmağınızın ucunda en azından 1-15 kg. taşıyorsunuz da haberiniz yok. Hele bütün vücudunuzda 10.000 kg.'lık bir yükü durmadan taşıdığınızı düşünün! Nasıl canınızın acımadığına hayret etmek işten değil! İşten değil çünkü, bu basınç ve ağırlık her yönden gelip birbirlerini karşılıklı olarak dengelediklerinden size hiçbir zararı olmaz.

Hava basıncının görünmeyen pazularının kuvvetini, gelin, bir deneyde görelim. Darbelere karşı koyabilecek dayanıklılıkta bir masanın kenarına 10x50 boyutlarında bir portakal sandığı tahtası yerleştirin. Tahtanın ucu, az da olsa masanın kenarından dışarı uzanmalı. Tahtanın üzerine deliksiz, pürüzsüz bir gazeteyi birkaç kat olarak yayın. Sonra da bütün kuvvetinizle tahtanın ucuna indirin yumruğunuzu!

Yan taraftan indireceğiniz bir darbe hem daha etkilidir, hem de ne olur ne olmaz, tahta sıçrarsa korunmus olursunuz.

Eğer tahtayı yerinden oynatamazsanız hiç şaşmayın, size göstermek istediğimiz de bu idi zaten. Bir iki kere daha deneyin, olmayacak yine!..

Nedenini hemen açıklayalım; elinizdeki gazete, ortalama olarak 10-50 cm. boyutlarındadır. Alan hesaplarını bildiğinize göre,5.000 santimetre karelikbir alana cm2'ye 1 kilogramdan hesaplayın bakalım, ne kadar ağırlık düşüyor gazetenin üzerine? 5.000 kg. değil mi?

Doğrusunu isterseniz, 5.000 kg.'lık bir ağırlığa karşı koymak, hatta onu kaldırmaya çalışmak, olimpiyat şampiyonlarının bile harcı değildir!

ZEBRA

Atın üvey kardeşi zebrayı tanır mısınız? Hani şu beyaz üzerine siyah çizgili derisi olan hayvan. Afrika savanlarında yaşar, çok hızlı koşar. Evcilleştirilmesine çok zor izin verdiğini ve bir zebra topluluğuna sirkte gösteri yaptırmanın oldukça güç bir iş olduğunu bilmem duydunuz mu?

Belki erkeğinin, ailesini kurtarmak için bir aslanla nasıl dövüştüğünü duymuşsunuzdur. Hep aynı biçimde yapılan bir savunmadır bu. Bir aslan, koca bir sürünün yanında otlayan bir aileye saldırınca herkes kaçışır. Erkek, diğerleri yeteri kadar uzaklaşana dek aslanı oyalar, ondan sonra da bırakır aslanla boğuşmayı, kendisi de koşmaya başlar. Onun kadar hızlı ve uzun süre koşamayacağını bilen aslan, bu yarışa hiç katılmaz ve her zaman avından vazgeçer.

AKLINIZDA BULUNSUN

DEFNE YAPRAKLARI

● Defne yaprakları kitap parazitlerini kaçırır. Aralarına defne yaprağı konulmuş kitap ya da defterler küçük kurtçuklar tarafından kemirilmekten korunmuş olur.

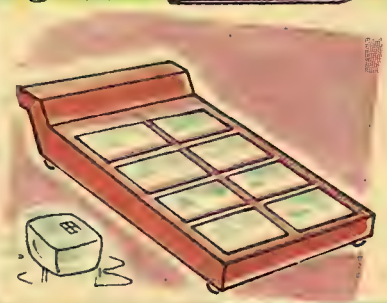

BUZ KALIPLARI

● Buz kapları, genellikle buzluklara yapışır, çıkarırken insanı zorlarlar. Buna engel olmak için buzlukların altına anneniz bir parça zeytin yağı sürsün, yeter. Çıkarması kolaylaşıverir.

"NAPOLYON LİMONATASI"

Ünlü Napoleon, özel doktorunun hazırladığı bir müshil içermiş. "İmparator limonatası" diye adlandırılan bu bağırsakları yumuşatıcı şurup, 6 çentik (Bir çentik 4 gram kadar tutar) sinameki, 3 çentik kıyılmış limon kabuğundan yapılır.

Üç bardak suda 24 saat dinlendirilen sinameki ve limon kabuğuna bir parça da tozşeker katacak olursanız, sizin de "İmparator limonatanız" hazır demektir. Napoleon, her sabah saat altıda (anlaşılan çok erken kalkıyormuş) sonra saat sekizde ve bir de akşam olmak üzere günde üç kez bu şuruptan içermiş.

RİPLEY İSTER İNAN, İSTER İNANMA!..

ESKİ GÖZLÜK

● Eski gözlük kaplarından kendinize güzel bir kalem kutusu yapabilirsiniz.

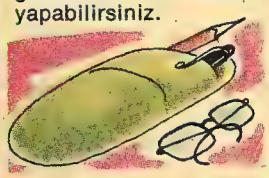

LEKELER

● Şişelerdeki lekeler sirkeyle çalkalanırsa kolaycacık çıkar.

GECE YEMEĞİ

● Geceleri, sakın dolu mide ile yatağa girmeyin. Ağır yemekler yemişseniz, aradan en az bir dört saat geçmelidir. Kalbinizi yorar, beklenmedik olgularla karşılaşırsınız sonra.

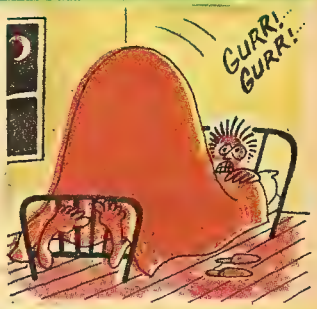

BAŞARININ 7 KOŞULU

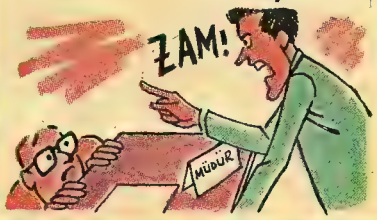

● Amerikalı psikologlara göre başarının 7 koşulu var: Çekingen olmamak, ne istediğinizi açıkça anlatmak, zamanınızı düzene koymak, umutsuzluğa kapılmamak, işinizi sevmek, deneylerden yararlanmak ve kendinize güvenmek!

PANTOLON ÜTÜSÜ

● Ütülenecek pantolonların iç taraflarına bir parça sürülecek parafin ütü çizgilerini âdeta 'bıçak' gibi keskin yapar.

BİLMECE BULMACA GÜLMECE

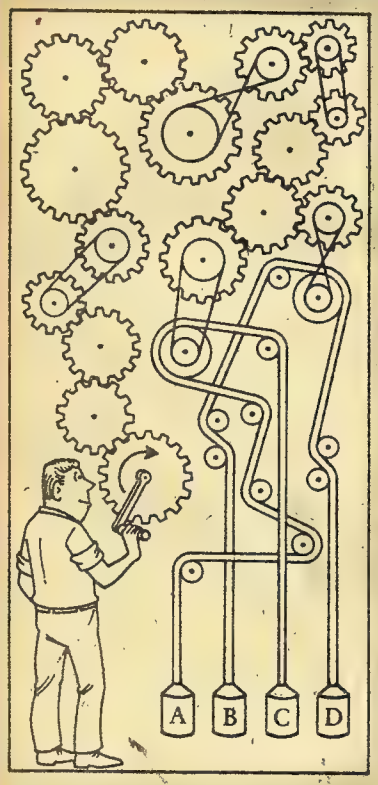

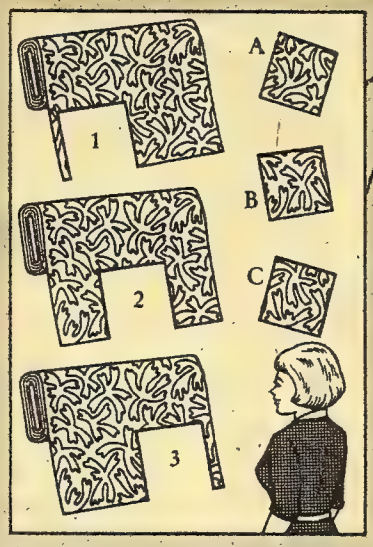

Bu üç parça kumaşın ait olduğu ruloları bulabilir misiniz?

Ahmet bey elindeki kolu çevirince aşağıdaki ağırlıklardan hangisinin yukarı çıkacağını bulabilir misiniz?

Yukarıdaki şekilleri öyle üç düz çizgiyle bölelim ki, kalan her boşlukta bir çift şekil olsun.

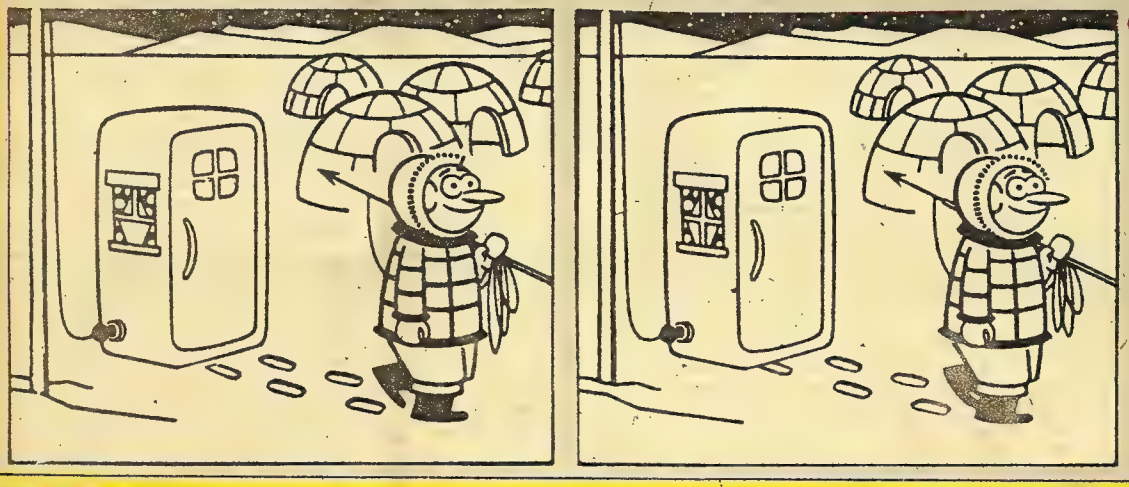

8 FARK

Yandaki resimler ilk bakışta birbirine benziyorsa da, arada tam sekiz fark var. Acaba onları bulabilir misiniz?

HAFİYE 99

FERİ NİCO'NUN SÜRÜSÜNDEN BİR İNEK ÇALINMIŞTI.

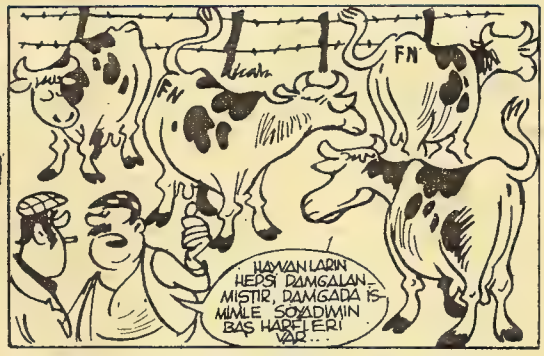

99'A GÖRE, HIRSIZ ÇEVREDEN BİRİYSE İNEĞİ BULMAK ÇOK KOLAY OLACAKTI.

SORUŞTURMAYA YAKINDAKİ BÜYÜK BİR ÇİFTLİĞİN SAHİBİNDEN BAŞLADI.

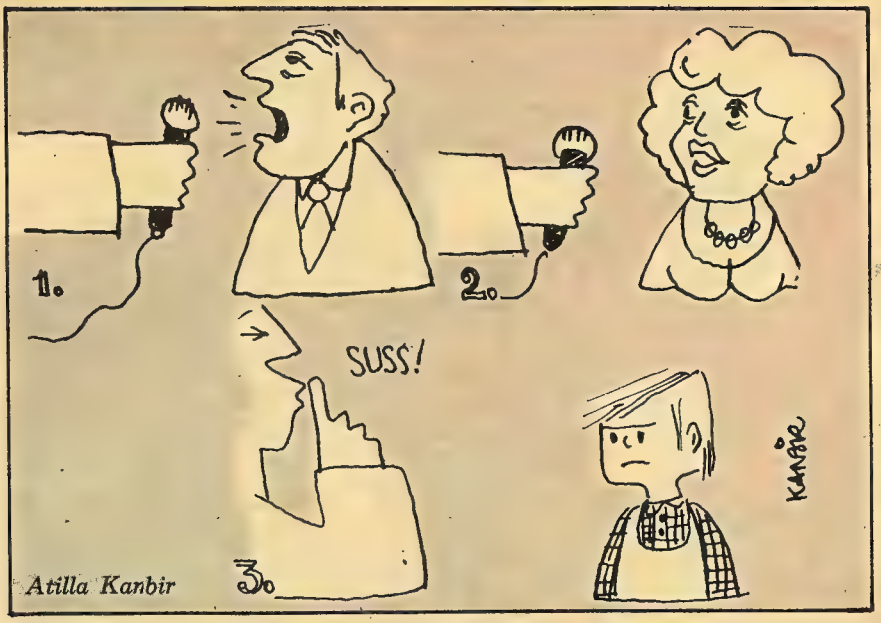

● BABAM UYUMAK ISTIYOR

Komşunun küçük oğlu, bir gece yarısı kapıyı vurdu. Kapıyı açtılar.

— Babam pikabınızı istiyor dedi.

— Ne yapacaksınız? Dans mı edeceksiniz?

Çocuk, sakince cevap verdi:

Hayır, babam uyumak istiyor....

● BIRAKIN ÇOCUK AĞLASIN

Üst kattaki bebek durmadan ağlıyordu. Annebi ve babası ile birlikte tüm komşular da rahatsız oluyordu. Çocuğu susturmak için sonunda bir çözüm buldular: Anne ve baba şarkı söylemeye başladılar. Komşuların rahatsızlığı büsbütün arttı. Gece uyuyamadılar...

Sabahleyin alt kattakilerden biri çocuğun babasına

—Bütün komşular adına rica ediyorum. Bırakın çocuk ağlasın!

SÖZCÜK AVCILIĞI

Aşağıdaki harfler arasında gizlenmiş bazı sözcükler var. Sözcükleri soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilir. Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekilerini de siz bulabilir misiniz?

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	N	A	V	A	T	R	A	P	S	I
2	B	M	E	A	H	I	Z	M	I	R
3	M	O	T	L	U	D	R	O	A	Ğ
4	A	I	L	Ğ	E	A	D	A	N	A
5	N	O	Z	U	K	N	L	E	I	N
6	I	Z	A	M	N	K	E	K	G	T
7	V	K	U	O	I	A	Ç	Ü	D	A
8	T	Ş	Y	A	Ş	R	I	Z	E	L
9	R	F	E	R	K	A	R	S	Ö	Y
10	A	K	M	U	R	U	Z	R	E	A

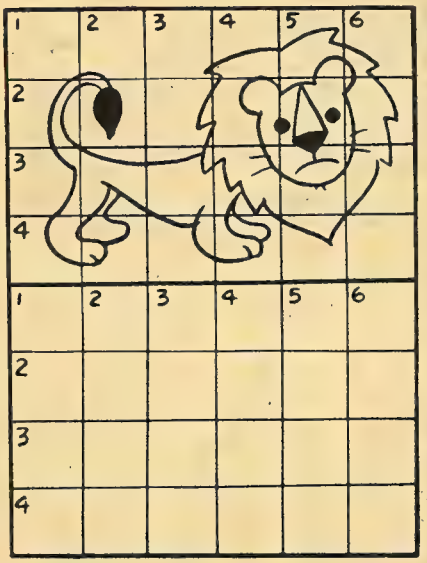

Yukarıda gördüğünüz aslanı, aşağıdaki küçük kareleri kullanarak çizebilir misiniz?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

8 FARK

1—Boya kutusu üzerindeki desen, 2— Adamın şapkasının üzerindeki kitap, 3— Sol üst raftaki kitap, 4— Adamın sağ eli, 5— Adamın sol yanındaki kütüphanenin alt çizgisi, 6— Masa üzerindeki duvar kâğıdının alt sırasındaki kitap, 7—Adamın elindeki duvar kâğıdının 1 köşesi, 8—Yatay ve dikey duvar sağ kâğıdı ruloları.

SARMAŞIK BULMACASI

Tarzan Ceyn'e ulaşabilmek için 2. sarmaşığa tutunmalıdır.

SONRA DA NALİN'İN ÇİFTLİĞİNE GİTTİ. NALİN NİCO'NUN ENİŞTESİYDİ.

AKŞAMA DOĞRU DA ÇİFTÇİLER MECO'YU SORGUYA ÇEKTİ. MECO'NUN DA KÜÇÜK BİR SÜRÜSÜ VARDI.

HAFİYE 99 NİCO'NUN ÇİFTLİĞİNE DÖNDÜ: HIRSIZI BULMUŞTU...

İYANIT: Hırsız Feri Nico'nun ineklerı sağ yanlarından damgalanmışlardı. Öbür çiftçilerin hayvanları ise, sol yanlarından. Er Meco'nun sürüsünde sağ yanı damgalı bir inek bulunuyordu. Hırsız, F harfini E yapıvermişti fakat...

CimCime

Her zorun bir kolayı vardır

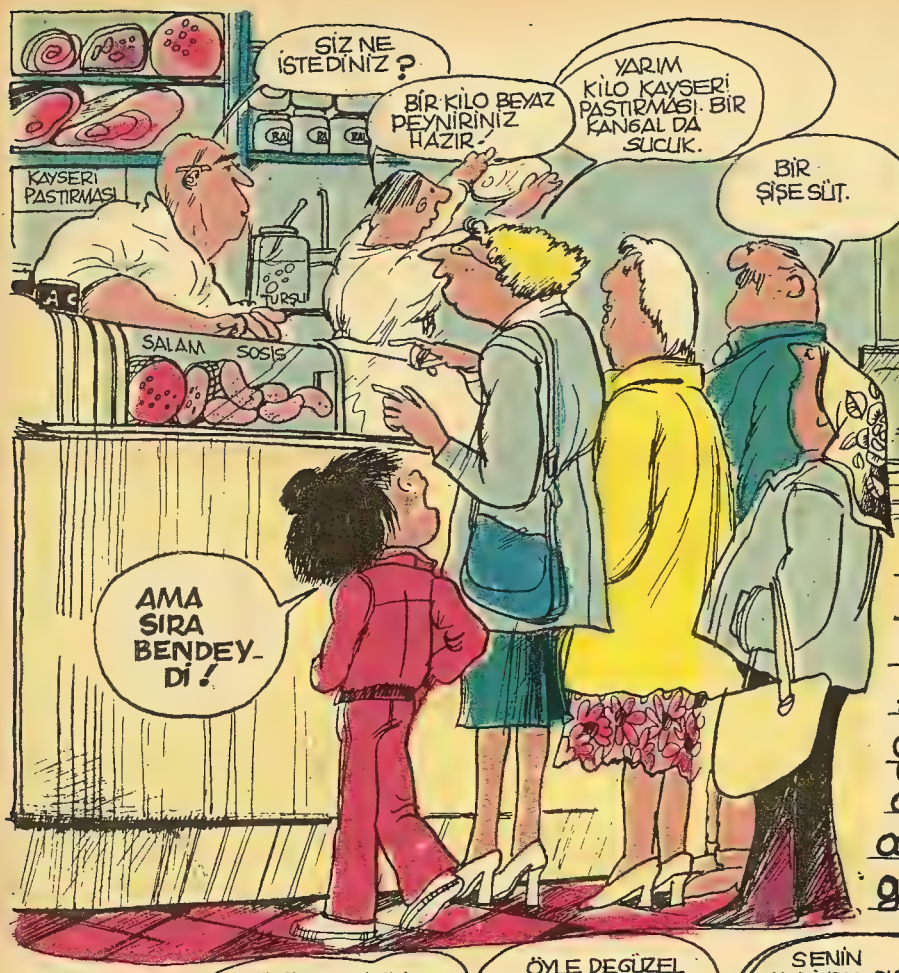

Şu büyüklerin bir şeyine çok bozuluyorum. Biz çocukların dediklerini duymamazlıktan geliyorlar hep. Annem bazen bakkala gönderdiğinde bir türlü derdimi anlatamıyorum adama. Sıramda hiç gelmek bilmiyor.

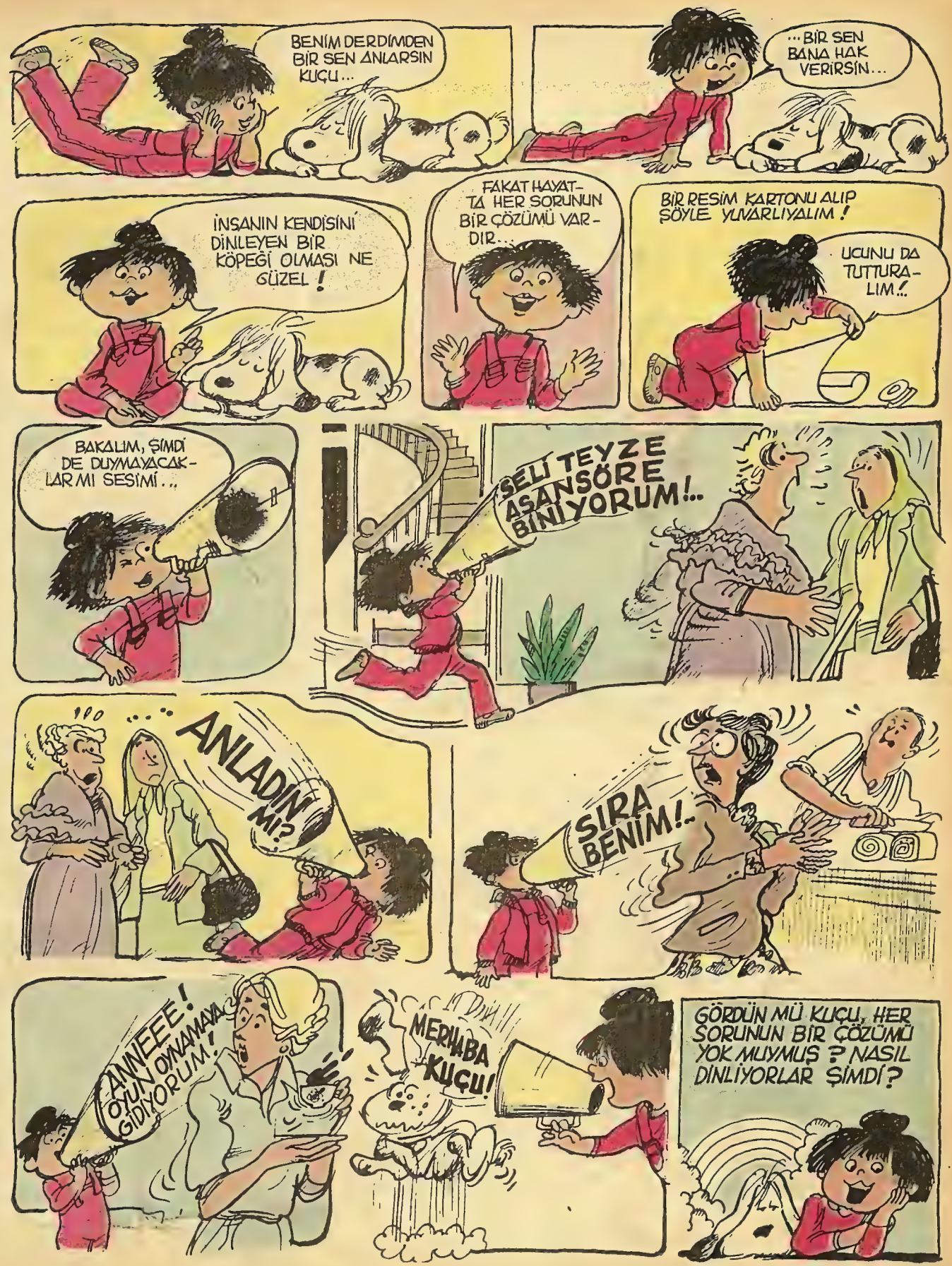
BENİM DERDİMDEN BİR SEN ANLARSIN KUÇU...
...BİR SEN BANA HAK VERİRSİN...
İNSANIN KENDİSİNİ DİNLEYEN BİR KÖPEĞİ OLMASI NE GÜZEL!
FAKAT HAYATTA HER SORUNUN BİR ÇÖZÜMÜ VARDIR...
BİR RESİM KARTONU ALIP ŞÖYLE YUVARLIYALIM!
UÇUNU DA TUTTURALIM!..
BAKALIM, ŞİMDİ DE DUYMAYACAKLAR MI SESİMİ...
SELİ TEYZE ASANSÖRE BİNİYORUM!..
ANLADIN MI?
SIRA BENİM!..
ANNEEE! OYUN OYNAMAYA GİDİYORUM!
MERHABA KUÇU!
GÖRDÜN MÜ KUÇU, HER SORUNUN BİR ÇÖZÜMÜ YOK MUYMUŞ? NASIL DİNLİYORLAR ŞİMDİ?

KISACIK

Aşağıdaki arkadaşlar daha hâlâ fotoğraf yollamadılar. Bekliyoruz. Siz adresleriniziz fotoğraflarınızı gönderin ki, biz de size Genç Gazeteci Belgesi ile kitabınızı yollayalım.

Mustafa AK, Noyan AKATLI, Ercan DİNÇEL, İrfan DORUK, Burak KÖSEOĞLU, Kağan ÖZERHAN, Şevki ŞEKER, Zeynep ENEZ, Emel ERSAN, Ebru TURNA, Bülent AYDIN, Haşmet BAĞLAM, Yılmaz BAYAR,

Çevre Gazetesi

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

DEVRİM ALPÖGE ATİLA ALPÖGE SAYI 4

Toplumumuzdaki yanılgı:

ANKARA'NIN DEĞİL, İSTANBUL'UN HAVASI HIZLA KİRLENİYOR

Teknik Üniversiteli uzmanların hazırladıkları rapora göre; İstanbul'un her bölgesinde zararlı kirlenme var!..

YAĞI MİDEMİZE ATIĞI DENİZE

YAĞ FABRİKASININ ATIKLARI SÜREKLİ DENİZE KARIŞIYOR

Geçtiğimiz günlerde açıklandığına göre, İstanbul'un havası da çok kirlenmiş durumda. Eskiden İstanbul'un hava kirlenmesi bakımından temiz olduğu sanılırdı. Özellikle kuvvetli kuzey rüzgârlarının olması ve kentin deniz kıyısında yer alması (böylece de gece ve gündüz farklarından dolayı karadan denize, denizden karaya sürekli hava akımlarının oluşması) kirlenmeyi temizleyen bir özellik olarak kabul edilirdi. Geçmiş yıllarda İstanbullular, Ankara'nın kirli havası üzerine anlatılanları ve televizyonda gösterilenleri şaşkınlıkla izlerlerdi. Biraz da kendi kentlerinde böyle şeyler olmadığı için sevinirlerdi.

Ama artık bu durumun sonu geldi. İstanbul'un havası da kirlendi. Eskiden yalnızca Haliç bölgesinde çok kirli bir hava görülürdü. Burası, tıpkı Ankara gibi hiç rüzgâr almayan çukur bir bölge olduğu için, fabrikaların bacalarından çıkan bütün zehirli gazlar Haliç'in üzerine çökerdi. Ama yeni yapılan araştırmalara göre, İstanbul'un bazı bölgelerindeki kirlenme Ankara'yı geride bıraktı.

Araştırmayı Teknik Üniversiteli uzmanlar yaptı. Haliç bölgesinin dışında Sirkeci, Beyoğlu, Şişli, Nişantaşı semtlerinde de zararlı kirlenme saptadılar.

Nitekim kış aylarında artık İstanbul'da çok sık sis görülmeye başlandı. Ama bu sis bilinen normal sis değil; tersine dumanlı sis. Yani içine her türlü zehirli gazın karıştığı türden bir sis. Bu yüzden de böyle sisli havalarda sokağa çıkanlar, nefes almakta zorluk çekiyorlar, durmadan öksürüyorlar. Astım ve benzeri solunum yolu hastalıkları artıyor. Evlerinin camlarına ellerini süren İstanbullular parmaklarının ucunda yoğun bir kirliliğin hemen toplaştığını görüyorlar.

Uzmanlar, bir İstanbullu'nun hiç sigara içmese bile, sigara içmiş kadar ciğerlerini kötü yönde etkileyeceğini söylüyorlar.

MİNİK SÖZLÜK

KARBON MONOKSİT— Kokusuz, renksiz ve zehirli bir gazdır. Benzin, mazot gibi petrol ürünleri ile kömürün tam ve iyi yanmaması sırasında oluşur. Kalorifer bacalarından ve fabrikalardan bol miktarda çıkabilir ve bu yüzden de kentlerin havasını çok kötü kirletebilir. Bu bakımdan kaloriferci yetiştirme kursları düzenlenir ve kalorifer kazanlarındaki yakıtların eksiksiz yanması için kapıcı yetiştirilir; böylece hava kirlenmesinin azalmasına çalışılır. Öte yandan, solunum sırasında hava ile birlikte ciğerlerimize kadar giren karbon monoksit, kana karışabilir ve çeşitli hastalıklara yol açar.

KARBON DİOKSİT— Kokusuz, renksiz ve zehirsiz bir gazdır. Doğada az miktarda, kendiliğinden bulunur. Bütün canlılar ve özellikle bitkiler solunum sonunda ciğerlerinden karbon dioksit çıkarırlar.

KOKULU TARİH

DUY DA İNANMA!..

TARİHİ ESERLER ELMA DEPOSU OLARAK KULLANILIYOR

Çanakkale'nin Çardak köyünde Osmanlılardan kalma birkaç anıt var: Bir han ile iki hamam... Halk hamamlara "cinlik" diyor. Bunlara evi yakın olanlar hayvanlarını saklıyorlar. Yakında da buraları ağıl yapacakları söyleniyor. Handa ise belediyemiz elma biriktiriyor. Bu arada kimi kez tarım araçları konuluyor.

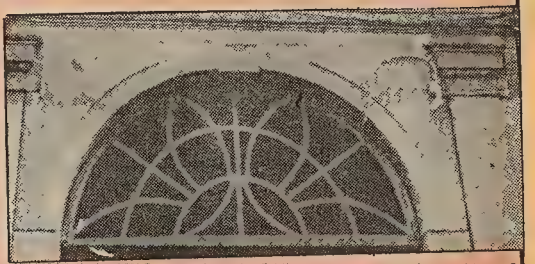

Bu yapıların tarihî değeri olduğunu düşünen yok. Bu yüzden de hiçbir biçimde değerlendirilmiyorlar. Köyün yaşlılarının söylediğine göre, bu yapıların sütunları ve mermerleri Girit Adası'ndan binbir zorlukla getirilmiş. Ama şimdi elma ve hayvan kokularıyla kokuşmaya mahkûmlar...

Hepimizin yakından tanıdığı ve evlerimizde sık sık kullandığımız bir yağın fabrikası Trakya kıyalarında yer alıyor. Fabrika atıklarını sürekli olarak ve sinsice denize akıtıyor.

Bu durumun denizi sürekli kirlettiği ve deniz ürünlerine zarar verdiği söyleniyor. Ayrıca fabrikanın çevresinde burna hiç de hoş gelmeyen kokular yayılıyor.

En küçük bir ters akıntıdan bu atıkların kıyıya vurması nedeniyle deniz bir petrol kuyusuna dönüyor. Fabrika yöneticilerinin hiçbir önlem almadığı gözleniyor. Öte yandan ise yetkililer de, adeta bu duruma göz yumuyorlar. Bu tür fabrikaların kıyıda çoğalmasının denizlerimizi ve çevre sağlığı için büyük tehlike yaratacağı uzmanlarca söyleniyor.

ÇIKARDIĞIMIZ GÜRÜLTÜ SAPTANIYOR

Antalya'da "Gürültü Projesi" uygulamaya konuldu. Bu projenin amacı kent içindeki gürültü düzeyini ve gürültü kaynaklarını belirlemek.

Antalya Belediyesi'nin Çevre Sağlığı ve Çevre Sorunları Müdürlüğü'nce kurulan bu istasyonların sayısı 20 tane... Öğrenildiğine göre, "Gürültü Projesi"nden elde edilecek örnekler dünya sağlık örgütlerinin belirlediği standartlarla karşılaştırılarak ne ölçüde gürültü çıkardığımız saptanacak ve gereken önlemler alınacak. Belirtildiğine göre, egzozlu araçtan seyyar satıcıya, gazinolardan okullara değin tüm gürültü kaynakları bu projede araştırma konusu yapılacak.

BALIKLAR TEHLİKEDE

Genç Gazeteci Leyla AKŞİN yazıyor

● ***mazot ve benzeri atıklarla balık nesli azalıyor...***

Balıkesir ilimize bağlı Marmara adasında ufak bir sardalya fabrikası var. Burada çalışanların söylediğine göre, her yıl balıklar biraz daha azalmaktadır. Nedeni ise, denizin mazot ve benzeri atıklarla kirlenmesi. Tabii, ağlarla yapılan avlarda da bir anda yüzlerce balık ölüyor. Bunun gibi yurdumuzun her yerinde balıklar azalıyor. Sıkı önlem alınmazsa, ileride balıkların yaşamının tehlikeye gireceği söyleniyor.

GÜNLÜK SORUNUMUZ: ÇÖP

Genç Gazeteci Saltuk TUKUR yazıyor

Araştırmalarıma göre, İstanbul'da çöp bidonları 2-3 gün kaldırımlarda kalıyor. Bu bazen 4 güne kadar uzuyor. Çöpçüler gelene kadar da bu çöpler kokuşuyor. Çöp kamyonunun geldiği zaman çöp bidonunun içinden köpeklerin, kedilerin fırladığı ve etrafı kirlettikleri görülüyor. Öte yandan, çöpün kamyonlara konulması sırasında, gerek kamyon, gerekse temizlik işçileri çok gürültü yapıyorlar. Sabaha karşı geldikleri için de çok kişi rahatsız oluyor.

Bu bakımdan çöp ve çöplerin kaldırılması önemli günlük sorunlarımızdan biri olmaya devam ediyor.

ÇİLELİ ÇATALAĞZI HALKI

Bir Genç Gazeteci yazıyor

Çatalağzı Termoelektrik Santralı, halkın sağlığına zarar veriyor. Öte yandan, artık birçok ülkede pek kullanılmayan buharlı lokomotifler de bu kirlenmeye büyük katkıda bulunuyor.

Santralın bacasından çıkan tozlar için bundan 5-6 yıl kadar önce Japonya'dan getirtilen süzgeçler, tozları birkaç ay için temizleyebildi. Ama sonra işe yaramadılar. Santral, kente çok yakın yapıldığı için tozların etkisi ve zararı da o ölçüde fazla olmaktadır. Şu sıralarda fabrika büyütülmektedir, çünkü hem eskidir, hem de kapasitesinin üstünde üretim gerekmektedir. Ancak, bu büyümeyle birlikte kirlenmenin de artacağından korkulmaktadır. Bacaya yeniden ve daha etken süzgeçler takılması istenmektedir. Bunun tam anlamıyla yararlı olacağı belirtilmektedir.

HALİT KIVANÇ

ve konuğu

ACABA sizlere bu haftaki konuğumuzun Neslihan İnanlı olduğunu söylersem... Tanıyabilir misiniz onu?.. Ama bu konuğumuzun geçtiğimiz haftalarda televizyonumuzdaki **"Annem, Annem"** dizisinde "Hacer" rolünü üstlenen küçük kızımız olduğunu söylersem... Yaaa, böyle sanatçı bir konuğumuz var bu hafta... İstanbul'da, Devlet Konservatuarı'nın Yaylı Sazlar Bölümü'nde öğrenci. Klasik kemençe çalmayı öğreniyor. Tam 11 yıl okuyacak burada... 12 yaşında... İki yaşında da bir kardeşi var. Annesi çalıştığı için ona da bakıyor boş zamanlarında... Tabii, Neslihan İnanlı'ya sizlerin de aklından geçen soruları sordum önce:

— TV dizisinde daha doğrusu bir filmde oynamak, kolay mı?

— Bilmem... Zorluğu da var... Senaryoyu ezberledim önce... Sonra da yapacağım rolü öğrettiler.

— Peki, senin bir gerçek annen var. Bir de filmdeki annen. TV dizisinde oynarken, diyelim ki oradaki anneye koşarken, neler hissettin?

— Sahici anneme koşuyor gibi düşündüm. Roldeki annemi gerçek annem yerine koydum. Bir raslantı, film Ayvalık'ta çekilirken, benim asıl annem yanımda değildi. Annem rolünü yapan Betül Akışık'ın da kızı yoktu yanında... O beni kızı gibi gördü dizide, ben de onu annem gibi... Kardeş rolündekileri de kardeşimmiş gibi hissettim. Böylece rolümü yapmam kolaylaştı.

— "Annem Annem"i TV'de izlerken ne duyuyorsun?

— Başkalarının oynadığı, öteki filmler gibi seyredemiyorum. Hep kendime bakıyorum. Daha doğrusu, kendi yaptığım hatalara... Şöyle değil de böyle yapsaydım, diyorum hep...

— Bu dizide sen rolünle nasıl bir mesaj, nasıl bir duygu vermek istedin?

— Anneme küsüyordum ya önce. Sonra da koşuyordum ona. Demek ki, ne olursa olsun, çocuklar annesine küsmesin! Hatta annesine yardımcı olsun. Sonra bana okumayazma öğreten abla gibi insanlar çoğalsın.

— Filmdeki kadar iyi huylu, yumuşak mısın?

— Olmaya çalışıyorum.

— Değişik bir soru: En çok görmek istediğin yer dünyada?

— Mısır Piramitleri'ni merak ediyorum.

— Ya merak ettiğin kişi?

— Gülmeyin ama, Elizabeth Taylor...

— İlginç... Çok teşekkürler... Ve hem öğrencilikte, hem sanatta başarı dilekleri Neslihan...

— Hacer de diyebilirsiniz isterseniz... Çünkü TV dizisindeki adımla çağırıyor artık arkadaşlarım. Ben de alıştım galiba... **"Hacer"** dediler mi, dönüp bakıyorum.

— Yok yok... Hacer'lik filmde kalsın... Güle güle, Neslihan!..

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

VEDAT DEMİRCİ

2 Ocak 1981 günü, bütün yaşamını Türk eğitim ve kültürüne adamış, uzun yılların örnek eğitimcisi, folklor uzmanı, Türk hikâye ve masal yazarı, **"Masal Babamız"** Eflâtun Cem Güney'i kaybettik. Artık o da eserleriyle yaşayanlar arasına katıldı. Ardında bıraktığı birer hazine değerindeki 62 eserinin 30'unu masallar oluşturuyor. **"Masalların yaşı başı yoktur. Her gözün çırası, her gönlün yaylası, şiir dünyasıdır bunlar"**. Dediği masallarını öz kaynaklarından derleyerek, kendine özgü, tadına doyum olmaz anlatımıyla kaleme aldı. Bu nedenle önce Türklerin Masal Babası, daha sonra da 1956 yılında Milletlerarası Çocuk Kitapları Şeref Listesi'nde yer alarak **"Andersen Armağanı"**nı kazandı. Bugün biz de yabancıların Andersen'leri, Grim Kardeşler'inki gibi masallarımız var diyebiliyorsak; bunu Eflâtun Cem Güney'in gözlerini kaybetme pahasına, durmak, yorulmak bilmeyen çalışmalarına borçluyuz.

MASAL Babamız, masallarının çocuklar kadar büyüklerin de ilgisini çekmesinin nedenini şöyle açıklıyor: **"Masalların asıl tadı anlatılışındadır. Ocaktan yetişme masalcıların işleye işleye geliştirdiği masal diliyle anlatılırsa, çocuklar kadar büyükleri de çeker. Bizi, yüreğimizin dar kabuğundan kurtarıp, gönüllere ferahlık veren renkli, büyülü bir dünyaya götürürler."** O, okurlarını renkli, büyülü dünyalara götürmekle kalmadı, kendi gelenek ve göreneklerimizi, kültürümüzü, folklorumuzun eşsiz hazinelerini tanıttı, değerlerinin meydana çıkmasına önayak oldu.

MASAL Babamızın birbirinden değerli araştırmaları, eserleri, kütüphanelerimizi zenginleştirecek, gelecek kuşaklar da her zaman bundan yararlanacaklar. **"Bir varmış, bir yokmuş"** diyerek başlayıp, onun deyimi ile **"Ağzından bal akıyor, dili de üstünde kaymak çalıyor"** tatlılığında anlattığı masallarının sonunda gene gökten üç elma düşecek... Ama artık bunun tadını tadanlar, birini dinleyenlere, birini anlatana, birini de Eflâtun Cem Güney'e verecekler. Hem de sonsuzluğa dek yaşayacak en içten sevgilerle.

Biz de bir varmış bir yokmuş diyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

OKURDAN OKURA

HİKAYE

ARKADAŞIMIZ AHMET

Üçüncü sınıftaydık. Ben bu sınıfa başka bir ilkokuldan gelmiştim.

Sınıfımız genel olarak iyiydi ama, kızlarla erkekler birbirleriyle hiç geçinemiyordu.

Yeni sınıfıma alışmakta gecikmedim. Tenefüslerde oynuyor, ders işlerken, grup çalışması yaparken birbirimize yardımcı oluyorduk.

Bir gün sınıfımızdan, Ahmet adında bir arkadaşımızla kavgaya tutuştuk. Kimin haklı kimin haksız olduğunu anımsayamıyorum. O sırada sınıf başkanımız Can, bizi ayırmak için önce bana sonra Ahmet'e kızdı. Aramıza girdiği sırada Ahmet "ah" diye haykırdı. Bunun üzerine Can onu bıraktı. Tüm sınıfın gözleri Ahmet'teydi. Kızılay kolunda görevli arkadaşlardan Özlem ve Ayşe hemen koştular. Bu sırada öğretmenimiz geldi. Ahmet hemen hemen kendinde değildi. Bir hizmetli ile eve gönderildi. Hepimiz merak içindeydik. Ertesi gün Ahmet okula gelmedi Amaçarşamba günü geldi.

Cuma günü karneler dağıtılacaktı. Perşembe günü Ahmet'lerin orada oturan Suat adlı arkadaşımız acı haberi getirdi:

Ahmetler caddenin yanında oturuyorlardı. Bisikletine binerken hiç farketmeden caddenin ortasına çıkıvermiş. Kocaman bir tanker da ona çarpmış. Ahmet yere yıkılmış, oradakiler koşup onu hastaneye götürmüşler, ama ne yazık ki o, yolda can vermiş.

O günden sonra bizim sınıfta hiç kavga yapan olmadı. Ne zaman iş kavgaya düşecek olsa hemen aklımıza Ahmet'le kavga ettikten sonra onun geçirdiği kaza ve ölümü geliyor.

Şimdi beşinci sınıftayız birbirimize elden geldiğince saygılı davranıyor ve iyi arkadaşlık ilişkilerimizi sürdürüyoruz. Ahmet'i de hiç unutmuyoruz.

Pelin Altınok

RESİM

SEVÂL ÖZTÜRK

FIKRA

GEÇMIŞ ZAMAN

Necla oturmuş ders çalışıyordu. Anneannesi yaklaştı

—Aferin sana, ne çalışıyorsun bakalım?

— Türkçe.

Küçük torununu sınava çekmek istedi:

— Söyle bakalım, "Ben çok güzelim" dersen, hangi zaman olur?

Necla düşünmeden karşıladı:

— Geçmiş zaman olur anneanneciğim!

HÜSEYİN AKIN

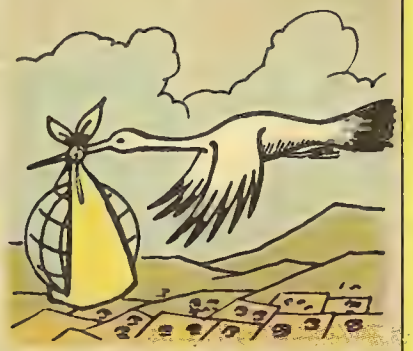

ANNEM YAPAR

Üç çocuk, oturmuşlar, bebeklerin dünyaya nasıl geldiğini konuşuyorlardı. İyi giyimli zengin çocuğu:

— Bizde kardeşlerimi hep leylek getirir.

Giyimi ondan aşağı olmayan kız:

— Benim annem kardeşlerimi gül bahçesinde bulmuş.

Sıra üçüncü çocuğa gelince:

—Biz yoksuluz, dedi. Bizim bebekleri annem kendisi yapar dedi.

EMEL DEMİR

ŞİİR

ÇOCUKLAR

Çocuklar çiçektir,
Güneşle açan.
Çocuklar bilgidir,
Öğrenebilirsen.
Çocuklar mutluluktur,
Onunla ilgilenirsen.
Çocuklar doğrudur.
Sevmeyi bilirsen.

Çocuklar neşedir,
Gülmeyi bilirsen.
Çocuklar kaynaktır,
Yararlanmayı bilirsen.

DÖNDÜ GÖKÇEGÖZ

YAZ

Yaz ne güzel, ne güzel
Çiçekler var, kuşlar var.
O masmavi denizde,
Yunus balıkları var.

Denizdi, kırdı derken,
Böyle geçti bütün yaz.
Her gün, her mevsim güzel...
Sonbaharım, kışım gel.

BENGÜ TARI

İNSANLAR

Ne gariptir şu insanlar.
Her biri kendi derdinde.
Hepsi ayrı düşüncede.
Ama biraz düşünseler.
Elbirliği etseler.
Doğayı korusalar.
Her yeri şenletseler.
Mutlu olmaz mıydı dünya?
Sevinmez miydi her yuva?

HAVVA KÜÇÜK

UÇMAK

Bir kuş gibi havada uçmak,
Bayırdan bayıra konmak.
Ne güzeldir kimbilir?
Havada özgürce süzülmek.

Biz insanlar her zaman,
Uçmak istemişiz her an,
Kimimiz kanat takıp,
Kimimiz uçakla...

HAKAN ERTAŞOĞLU

ÇOCUK KULÜBÜ

SEVGİLİ ARKADAŞLAR

Bugün MİLLİYET ÇOCUK KULÜBÜ'ne üye olan yeni arkadaşlarımızı sizlere tanıtmaktan sevinç duyuyoruz.

Elimize ulaşan mektuplar, bizlere hergün, her yeni saat, yeni yeni dostlar kazandırmaya devam ediyor. Şimdi bir çığ gibi büyüyen bu başvuruları büyük bir özenle tasnif ediyoruz... Arkadaşlarımızı, isim isim, okul okul, şehir şehir, tanımanın zevkini anlatmak gerçekten olanaksız... Yeni arkadaşlarımıza aramıza katılmalarından ötürü teşekkür ediyor ve bu dostlarımıza büyük bir içtenlikle, "**Hoş Geldiniz**" diyoruz...

YENİ ARKADAŞLARIMIZ

Aşağıda listede isimlerin başındaki, sayılar, arkadaşlarımızın üyelik numaralarını belirliyor. Kulüp üyelerinin bu numaraları hiç bir zaman unutmamaları gerekmekte. Kulübümüzün ilk üyeleri şu şekilde oluşuyor.

Üye No:	İsmi	Şehir
1-	Emine Keskin	İstanbul
2-	Can Balcı	İstanbul
3-	Yaşar Ayaz	İstanbul
4-	Devrim Özkan	Ankara
5-	Özgür Özdoğan	Tekirdağ
6-	Elif Hakarar	İstanbul
7-	Mustafa Bahçıvan	Ankara
8-	Zafer Idış	Sakarya
9-	Mehmet Pepekal	Adana
10-	Bülent Yetiş	İstanbul
11-	Cüneyt Kartal	İstanbul
12-	Hakan Erdem	İzmir
13-	Naim Doğan	Konya
14-	Alp Kaan Akal	Ankara
15-	Sadık Karahisar	İstanbul
16-	İbrahim Özcan	İstanbul
17-	Gökhan Egene	İzmir
18-	Arzu Balkan	Ankara
19-	Cevdet Alemdar	İstanbul
20-	Süleyman Yüzüak	Konya
21-	Ali Polatbaş	Ankara
22-	Ömer Çiğdem	İstanbul

●KARİKATÜR

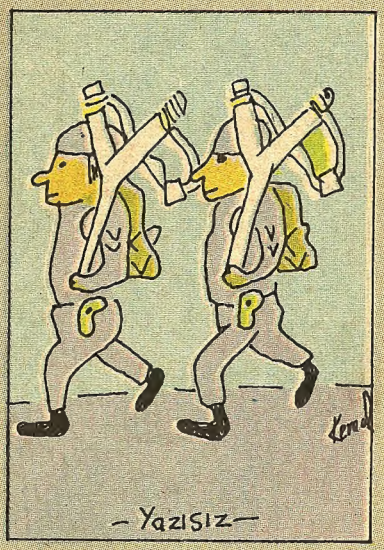

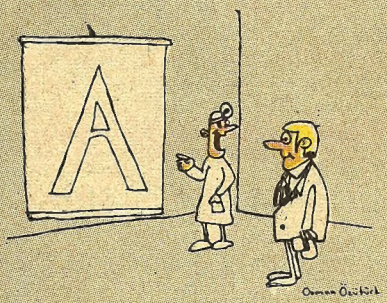

YOK B DEĞİL AMA YAKLAŞTINIZ

MEKTUP ARKADAŞI

BAYRAM KURU: Yaşım 15. Lise öğrencisiyim. Bisiklete binmeyi ve futbol oynamayı çok severim. Fenerbahçe takımına sempatim var. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Durabeyler/Dursunbey - Balıkesir.

NİLÜFER ÇINARLI: Yaşım 13. Kitap okumayı, basketbol oynamayı, pul, kartpostal, peçete koleksiyonları yapmayı çok seviyorum. Bana mektup arkadaşı olur musunuz? Adres: Kurtuluş Mah. Tahtakale Cad. No: 40 Tire - İzmir.

ENGİN ÇAY: 11 yaşındayım. İlkokul 5. sınıf öğrencisiyim. Bisiklete binmeyi ve futbol oynamayı çok severim. Boş zamanlarımı kitap okuyarak değerlendiriyorum. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Cevatpaşa Mah. Eczacı Rifat Günvar Sok. No: 3 Kat: 2 Çanakkale.

ENGİN FİNCAN: Yaşım 11. Yüzmeyi ve futbol oynamayı çok severim. Ayrıca pul ve kartpostal koleksiyonları yapıyorum. Ortak beğenilerimiz olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: 12/1 Sok. Saygı Apt. No: 6/9 Üçkuyular - İzmir.

NURAY TANRIVERDİ: Yaşım 15. Lise birinci sınıfa gidiyorum. Özel meraklarım: Pul, davetiye ve kartpostal biriktirmek. Kitap okumayı çok seviyorum. Yaşıtlarımla yazışmak isterim. Adres: Kuştepe Mah. Yoncalı Sok. No: 13/1 Şişli - İstanbul.

TV naklen yayın aracı

NASIL ÇALIŞIR?

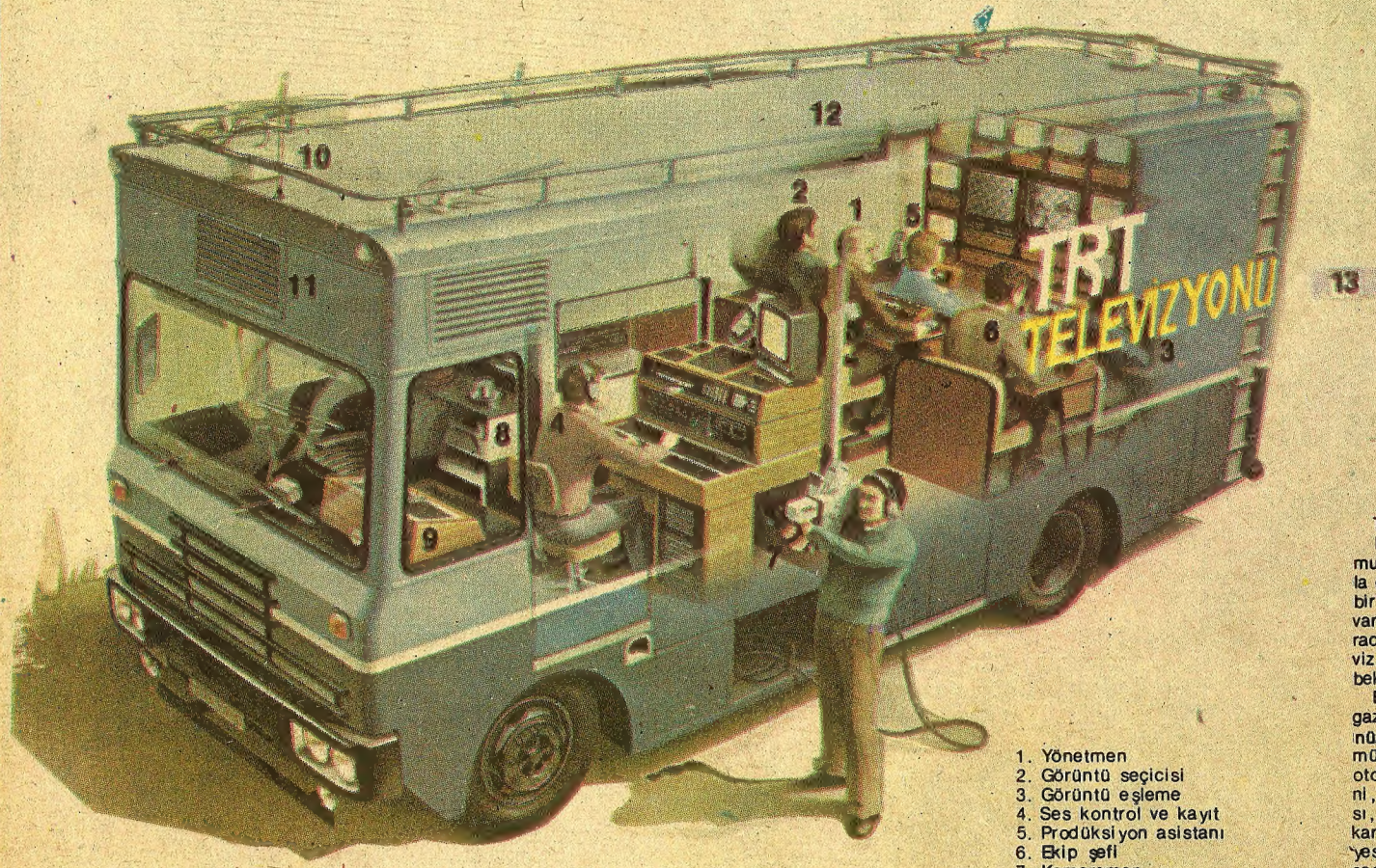

1. Yönetmen
2. Görüntü seçicisi
3. Görüntü eşleme
4. Ses kontrol ve kayıt
5. Prodüksiyon asistanı
6. Ekip şefi
7. Kameraman
8. Video teyp
9. Çok kanallı haberleşme sistemi
10. Radyo-telefon sistemi
11. Havalandırma sistemi
12. Tavana yerleştirilmiş elektronik şebekesi
13. Jeneratör

TV naklen yayın aracı

Kitleleri ilgilendiren bir olay oldu mu, gazetecinin şi televizyoncuya oranla daha kolaydır, bir fotoğraf makinası, bir kalem, kâğıt, tamam! Olay yerine vardı mı, işe hemen başlar, yazısını oracıkta yazar, gazeteye yetiştirir. Televizyon öyle mi? Biraz daha zor onları bekleyen görev.

Bugünlerde dünya televizyoncuları gazetecilerle rekabet için şu gördüğünüz aracı geliştirmişler. Herşeyi içinde mükemmel bir haberleşme ünitesi bu otobüs. 8 metre uzunluğu, 2.5 metre eni, 3.5metre yüksekliği var. İki kamerası, bir videoteybi, 12 kanallı görüntü karışım düzeni, ses karışım düzeni sayesinde, bu araç 14 kanala görüntü ve ses iletebiliyor. Aracın üstünde, sağında, solunda kameraları yerleştirmek için özel yerleri bile var! Hem gidiyor, hem çekiyor, hem de yayın yapıyor! Hey gazeteciler! Televizyoncular geliyor!

TELEVİZYON KUPONU 4
BİSİKLET KUPONU 4
FUTBOL TOPU KUPONU 4
KİTAP KUPONU 4
EĞİTİM VE ÖĞRETİM ARAÇLARI KUPONU 4
YABANCI DİL KAMPLARI KUPONU 4

Hey çocuklar!

BEDAVA TİŞÖRT'ÜNÜZÜ ALDINIZ MI?

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
GÜNEŞTEN GELEN GÜÇ...sizin için!

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
YÜKSEK BESİN VE VİTAMİN DEĞERİ SAYESİNDE
* VÜCUT GELİŞMESİNE
* BOY UZAMASINA
* REFLEKS GÜÇLENMESİNE
YARDIMCIDIR!

Çünkü CORN FLAKES'TE
(MISIR GEVREĞİ)
ŞU VİTAMİN ve MİNERALLER VARDIR:

VİTAMİN B_1	POTASYUM
VİTAMİN B_2	KALSİYUM
NIACIN	DEMİR
PROTEİN	BAKIR
KARBONHİDRAT	FOSFOR
	SODYUM

CORN FLAKES'İN 380 KALORİ
(MISIR GEVREĞİ)
KALORİSİ BAL DAN YÜKSEKTİR!

Çocukların öz gıdası

- **CORN FLAKES** (MISIR GEVREĞİ) SOĞUK SÜT, TOZ ŞEKER. KAHVALTINIZ 3 saniyede HAZIR. BEKLEMEDEN HEMEN ÇITIR ÇITIR YİYİNİZ!
- 1-3 YAŞINDAKİ ÇOCUKLAR İÇİN ILIK SÜTLE HAZIRLAYINIZ.
- **CORN FLAKES** TELEVİZYON SEYREDERKEN DE ÇEREZ GİBİ LEZZETLE YENİLEBİLİR.

"Çocuklar! Aşağıda resmini gördüğünüz parçayı bakkaldan aldığınız Cornflakes kutularından keseceksiniz!"

Ya 3 tane büyük boy, ya da 6 tane küçük boy Cornflakes kutusundan, **"Mis Cornflakes... Çok kolay!"** yazan bölümleri kesip toplayın. Aşağıdaki kuponu kitap harfleriyle okunaklı olarak doldurup, kutulardan kestiğiniz parçalarla birlikte P.K.129–Mecidiyeköy–İstanbul adresine postalayın.

* Bedava orijinal tişört'ünüzü hemen gönderelim!

adım, soyadım: _____

yaşım: _____

adresim: _____

bedenim: küçük boy ☐ orta boy ☐

BU KUPON KESİP GÖNDERECEĞİNİZ PARÇALARLA GEÇERLİDİR.

şimdi
çocuklar da
ikinci adreslerine
koşuyor!
TÜRKBANK'a!
TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
ikinci adresiniz